

Duyuru Tarihi : 09.02.2009
Duyuru No : DUYURU/2009-031

İŞSİZLİK SİGORTASI KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı Kanunun;

a) Geçici 7 nci maddesinin birinci fıkrasındaki “bu maddenin yürürlük tarihinden önceki altı aylık dönemde” ibaresi “bu maddenin yürürlük tarihinden önceki altı aya veya 2008 yılı Aralık ve 2009 yılı Ocak aylarına ilişkin Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen” şeklinde ve “bir yıl” ibaresi “iki yıl” olarak değiştirilmiştir.

b) Geçici 7 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma için yapılan başvurulara münhasır olmak üzere, ek 2 nci maddenin ikinci fıkrasında kısa çalışma için öngörülen azami üç aylık süre, altı ay olarak uygulanır; üçüncü fıkrasında öngörülen kısa çalışma ödeneği miktarı % 50 oranında artırılarak ödenir ve kısa çalışma ödeneği olarak yapılan ödemeler, başlangıçta belirlenen işsizlik ödeneği süresinden düşülmez. Bu madde kapsamında uygunluk tespiti yapılmış olan başvurular için kısa çalışma süresi işverenin talebi doğrultusunda uzatılır.”

MADDE 2- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun;

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine “meslek liselerinde okumakta iken veya yüksek öğrenimleri sırasında zorunlu staja tabi tutulan öğrenciler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 46 ncı maddesine tabi olarak kısmi zamanlı çalıştırılan öğrencilerden aylık prime esas kazanç tutarı, 82 nci maddeye göre belirlenen günlük prime esas kazanç alt sınırının otuz katından fazla olmayanlar” ibaresi eklenmiştir.

b) 97 nci maddesinin yedinci fıkrası “Sağlık hizmeti sunucuları, sunmuş oldukları hizmetlere ilişkin fatura ve eki belgeleri Kurumun belirleyeceği tarihe kadar Kuruma teslim ederler. Teslim edilen fatura bedelinin tamamı, fatura teslim tarihinden itibaren, altmış gün içinde tahakkuk edecek alacaklarına mahsup edilmek üzere sağlık hizmet sunucularına ödenebilir. Fatura ve eki belgeler üzerindeki incelemeler, teslim tarihinden itibaren en geç altı ay içinde tamamlanarak avans hesabı kapatılır. Altı aylık inceleme süresinin takip eden mali yıla sirayet etmesi durumunda, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesindeki akreditiflere ilişkin hükümler uygulanır.” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Üçüncü fıkra hükümleri çerçevesinde yetkilendirilen kamu idaresi, yetkilendirildiği hususlarla sınırlı olarak kendi mevzuatında yer alan yetkileri kullanabilir.”

ç) 102 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “(a) ve (b) bentlerinde” ibaresi “(b) bendinde” olarak değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasında geçen “8 inci,” ibaresinden sonra gelmek üzere “9 uncu,” ibaresi eklenmiştir.

“j) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine göre sigortalılığı sona erenlere ilişkin bildirim ile 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesinde yer alan sandıklara, sandık iştirakçiliğinin başlama veya sona ermesine ilişkin bildirim süresi içinde ya da Kurumca belirlenen şekle ve usule uygun olarak yapmayanlar veya Kurumca internet, elektronik veya benzeri ortamda göndermekle zorunlu tutulduğu halde anılan ortamda göndermeyenler hakkında, her bir sigortalı veya sandık iştirakçisi için asgari ücret tutarında idari para cezası uygulanır.”

d) 107 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Kuruma yapılan bazı bildirimlerin yeterli sayılması

EK MADDE 1- İşverenler tarafından 8 inci, 9 uncu ve 11 inci maddelere göre Kuruma yapılan sigortalı ve işyerlerine ilişkin bildirimler; 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlar ile Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesi, 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 62 nci maddesi, 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı Kanunun 48 inci maddesi ve 4857 sayılı İş Kanununun 3 üncü maddesi hükümleri uyarınca Bakanlık ile ilgili bölge müdürlüklerine ve Türkiye İş Kurumuna yapılması gereken bildirimlerin yerine geçer.

Ticaret sicili memurluklarınca işyeri tesciline ilişkin Kuruma yapılan bildirimlerin dışında, ayrıca Bakanlık ilgili bölge müdürlüğüne bildirimde bulunulmaz.

Geçici 20 nci maddede belirtilen sandıklar, Kuruma devir tarihine kadar iştirakçilerinin sandıkla ilgilerinin başlama ve sona ermesine ilişkin bildirimlerini en geç on gün içinde Kuruma yaparlar.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 3- 5/5/1983 tarihli ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bakanlık; yetkili sendikanın belirlenmesinde ve istatistiklerin düzenlenmesinde, kendisine gönderilen üyelik ve istifa bildirimleri ile Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan işçi bildirimlerini esas alır.”

MADDE 4- 4/11/2004 tarihli ve 5253 Dernekler Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesi çerçevesinde özörlülerin ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve mesleki rehabilitasyonu, kendi işlerini kurmaları, özörlülerin iş bulmasını sağlayacak destek teknolojilerine ilişkin projeler ile benzeri projelerde bu oran aranmaz.”

MADDE 5- 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 15- Bakanlık başmüfettiş ve müfettişleri için aranan öğrenim şartlarını taşımaları kaydıyla, Bakanlıklar ile bağlı ve ilgili kuruluşlarında müfettiş unvanını ihraz edenler Bakanlıktaki müfettiş kadrolarına, aynı kurumlarda başmüfettiş unvanını ihraz edenler ise Bakanlıktaki başmüfettiş kadrolarına, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde naklen atanabilirler.”

MADDE 6- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına “merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “sosyal güvenlik kurumları,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendine “Mevzuattan veya sözleşmeden doğan haklarını takip” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya yükümlülüklerini yerine getirmek” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun;

a) 32 nci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ücretlerin vergilendirilmesinde asgarî geçim indirimi uygulandıktan sonra, varsa teşvik amaçlı diğer indirim ve istisnalar dikkate alınır.”

b) 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“11. İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan aynî ve nakdî bağış ve yardımların tamamı.”

c) 99 uncu maddesinde yer alan “Muhtasar beyannamenin şekil, içerik ve eklerini belirlemeye” ibaresi “Muhtasar beyannamenin şekil, içerik ve ekleri ile üçer aylık verilen beyannamelerin dönemini aylık olarak belirlemeye” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 119 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Maliye Bakanlığı, 94 üncü maddeye göre tevkifat yapacaklardan 10 ve daha az hizmet erbabı çalıştıranlar ile hizmet erbabı çalıştırmayanlara ilişkin olarak beyanname verme süresinden itibaren üç ayı geçmeyecek şekilde, ödeme zamanı belirlemeye yetkilidir.”

d) Geçici 74 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 75- 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin elden çıkarılmasından doğan kazançlar 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

İstisna edilen bu kazançlar üzerinden 94 üncü madde kapsamında tevkifat yapılmaz. Münhasıran bu kazançlar için gelir vergisi mükelleflerince yıllık beyanname verilmez.”

MADDE 9- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun;

a) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü.” ibaresi “Şans oyunları lisans veya işletim hakkının hasılatın belli oranında hesaplanan pay karşılığında verilmesi halinde bu hakkı devralan kurumlar hariç olmak üzere, 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinde tanımlanan ilgili kurum ve kuruluşlar.” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan aynî ve nakdî bağış ve yardımların tamamı.”

c) 32 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 32/A maddesi eklenmiştir.

“İndirimli kurumlar vergisi

MADDE 32/A- (1) Finans ve sigortacılık sektörlerinde faaliyet gösteren kurumlar, iş ortaklıkları, taahhüt işleri, 16/7/1997 tarihli ve 4283 sayılı Kanun ile 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Kanun kapsamında yapılan yatırımlar ile rödovans sözleşmelerine bağlı olarak yapılan yatırımlar hariç olmak üzere, ikinci fıkrada belirtilen ve Hazine Müsteşarlığı tarafından teşvik belgesine bağlanan yatırımlardan elde edilen kazançlar, yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanılan hesap döneminden itibaren yatırıma katkı tutarına ulaşıncaya kadar indirimli oranlar üzerinden kurumlar vergisine tabi tutulur. (2) Bu maddenin uygulamasında yatırıma katkı tutarı, indirimli kurumlar vergisi uygulanmak suretiyle tahsilinden vazgeçilen vergi yoluyla yatırımların Devletçe karşılanacak tutarını, bu tutarın yapılan toplam yatırıma bölünmesi suretiyle bulunacak oran ise yatırıma katkı oranını ifade eder. Bakanlar Kurulu;

a) İstatistikî bölge birimleri sınıflandırması ile kişi başına düşen milli gelir ve sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeylerini dikkate almak suretiyle illeri gruplandırmaya ve gruplar itibarıyla teşvik edilecek sektörleri ve bunlara ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirlemeye,

b) Her bir il grubu için yatırıma katkı oranını % 25’i, yatırım tutarı 50 milyon Türk Lirasını aşan büyük ölçekli yatırımlarda ise % 45’i geçmemek üzere belirlemeye, kurumlar vergisi oranını % 90’a kadar indirimli uygulatmaya,

c) Yatırım harcamaları içindeki arsa, bina, kullanılmış makine, yedek parça, yazılım, patent, lisans ve know-how bedeli gibi harcamaların oranlarını ayrı ayrı veya topluca sınırlandırmaya,

yetkilidir.

(3) İkinci fıkraya göre yatırıma katkı ve vergi oranı farklı illerde aynı mükellef tarafından yapılan yatırımlarda, toplam yatırımın her bir ile isabet eden oranına göre ilgili ilin yatırıma katkı oranı ve indirimli vergi oranı uygulanır.

(4) Tevsi yatırımlarda, elde edilen kazancın işletme bütünlüğü çerçevesinde ayrı hesaplarda izlenmek suretiyle tespit edilebilmesi halinde, indirimli oran bu kazançta uygulanır. Kazancın ayrı bir şekilde tespit edilememesi halinde ise indirimli oran uygulanacak kazanç, yapılan tevsi yatırım tutarının,

dönem sonunda kurumun aktifine kayıtlı bulunan toplam sabit kıymet tutarına (devam eden yatırımlara ait tutarlar da dahil) oranlanması suretiyle belirlenir. Bu hesaplama sırasında işletme aktifinde yer alan sabit kıymetlerin kayıtlı değeri, yeniden değerlendirilmiş tutarları ile dikkate alınır. İndirimli oran uygulamasına yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçtiği geçici vergi döneminde başlanır.

(5) Hesap dönemi itibarıyla ikinci fıkrada belirtilen şartların sağlanamadığının tespit edilmesi halinde, söz konusu vergilendirme döneminde indirimli vergi oranı uygulanması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

(6) Yatırımın faaliyete geçmesinden önce devri halinde, devralan kurum, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla indirimli vergi oranından yararlanır.

(7) Yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçmesinden sonra devri halinde indirimli vergi oranından devir tarihine kadar devreden, devir tarihinden sonra ise devralan, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla yatırıma katkı tutarının kalan kısmı için yararlanır.

(8) Bu madde gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanır.

(9) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

ç) Geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen fonlardan, katılımcıları ya da kurucuları tam mükellef gerçek kişi veya kurum olmayanların portföylerini yöneten ve Sermaye Piyasası Kurulunun izniyle kurulan portföy yönetim şirketleri, geçici 1 inci maddenin üçüncü fıkrasının uygulanması yönünden bu fonların iş merkezi olarak değerlendirilmez, daimi temsilcileri sayılır.

GEÇİCİ MADDE 4- (1) Münhasıran tekstil, konfeksiyon ve hazır giyim, deri ve deri mamulleri sektörlerinde faaliyette bulunanlardan üretim tesislerini Bakanlar Kurulunca belirlenen illere 31/12/2010 tarihine kadar nakleden ve asgari 100 kişilik istihdam sağlayan mükelleflerin, bu illerdeki işletmelerinden sağladıkları kazançlar için nakil tarihini izleyen hesap döneminden itibaren beş yıl süreyle kurumlar vergisi oranını % 75’i geçmemek üzere indirimli uygulamaya Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu madde hükmünden gelir vergisi mükellefleri de yararlanır. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 10- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun;

a) 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Müzayede mahallerinde ve gümrük depolarında yapılan satışlar ile 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi,”

b) 9 uncu maddesine aşağıdaki (3) numaralı fıkra eklenmiştir.

“3. 5300 sayılı Kanuna göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimine ait katma değer vergisinin ödenmesinden lisanslı depo işleticileri sorumludur.”

c) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) 5300 sayılı Kanuna göre düzenlenen ürün senetlerinin temsil ettiği ürünlerin depodan çekilmesi,”

ç) 12 nci maddesinin (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Bir teslimin ihracat teslimi sayılabilmesi için aşağıdaki şartlar yerine getirilmiş olmalıdır:

a) Teslim yurt dışındaki bir müşteriye veya bir serbest bölgedeki alıcıya ya da yetkili gümrük antreposu işleticisine yapılmalı veya mallar yetkili gümrük antreposu işleticisine tevdi edilmelidir.

b) Teslim konusu mal Türkiye Cumhuriyeti gümrük bölgesinden çıkarak bir dış ülkeye veya bir serbest bölgeye vasil olmalı ya da yetkili gümrük antrepasına konulmalıdır. Teslim konusu malın ihraç edilmeden önce yurt dışındaki alıcı adına hareket eden yurt içindeki firmalar veya bizzat alıcı tarafından işlenmesi veya herhangi bir şekilde değerlendirilmesi durumu değiştirmez. Yetkili gümrük antrepoları ile buralarda düzenlenmesi zorunlu belgeleri belirlemeye, konulacak malın cinsi ve miktarı ile bunların antrepoda bekleme sürelerine ilişkin olarak sınırlama getirmeye, Gümrük Müsteşarlığının görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Yetkili gümrük antrepolarının işleyişine ilişkin olarak bu bent uyarınca belirlenen esaslara uyulmaması halinde ziyaa uğratılan vergi, buna ilişkin olarak kesilecek ceza ve hesaplanacak gecikme faizinin ödenmesinden katma değer vergisi iadesi alanla birlikte antrepo işleticisi de müteselsilen sorumludur.”

d) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“b) Deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında verilen hizmetler ile ihracat, ithalat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallar için liman ve hava meydanlarında işleticileri tarafından verilen hizmetler ile gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda vergisiz satış yapılan işyerlerinin ve bu işyerlerine ait depo ve ardiye gibi bağımsız birimlerin kiralanması hizmetleri,”

“g) 5300 sayılı Kanuna göre düzenlenen ürün senetlerinin, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla ilk teslimi,”

e) 14 üncü maddesinin (3) numaralı fıkrasına birinci paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiş ve son paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Standart depolarda istisna uygulanacak motorin miktarı TIR çekicilerinde 550 litre, istiap haddi 15 tona kadar olan (15 ton dâhil) kamyon ve tankerlerde 300 litre, istiap haddi 15 tonun üzerinde olan kamyon ve tankerlerde ise 400 litre aşamaz. Bu istisna miktarları, araçların frigorifik depoları için ayrıca uygulanır.

Bakanlar Kurulu, istisna uygulanacak bu miktarları, sifra kadar indirmeye, iki katına kadar çıkarmaya, araç cinsleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırmaya; Maliye Bakanlığı, bu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

f) 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (k) bendinde yer alan “ile konut yapı kooperatiflerinin üyelerine konut teslimleri” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (o) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) 13 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilenler hariç olmak üzere, gümrük antrepoları ve geçici depolama yerleri ile gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda; ithalat ve ihracat işlemlerine konu mallar ile transit rejim kapsamında işlem gören mallar için verilen ardiye, depolama ve terminal hizmetleri,”

“t) 5300 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin, 1 inci maddenin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi ile 13 üncü maddenin birinci fıkrasının (g) bendinde belirtilen işlemler hariç olmak üzere, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla teslimleri (Bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemler bakımından 30 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.)”

g) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Gümrük depolarında ve müzayede mahallerinde yapılan satışlarda kesin satış bedeli ile 5300 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde, ürünün çekildiği tarihte senedin işlem gördüğü borsada oluşan değeri,”

h) 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrasının son iki cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yılı içinde mahsuben iade edilemeyen vergi izleyen yıl içinde talep edilmesi şartıyla nakden veya mükellefin yukarıda sayılan borçlarına mahsuben iade edilir. Bakanlar Kurulu, vergi nispeti indirilen mal ve hizmet grupları ile sektörler itibarıyla, iade hakkını kısmen veya tamamen veya amortismanla

tabi iktisadi kıymetler dolayısıyla yüklenilen katma değer vergisi ile sınırlı olmak üzere kaldırmaya; Maliye Bakanlığı, bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

ı) Geçici 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- 4046 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası ile özelleştirme kapsamına alınan iktisadi kıymetlerin aynı Kanun hükümleri çerçevesinde teslim ve kiralanması işlemleri ile 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi kapsamındaki şans oyunları işletme lisansı verilmesi işlemleri vergiden müstesnadır. Bu kapsamda istisna edilen işlemler bakımından 30 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.”

i) Geçici 17 nci maddesinde yer alan “31/12/2008” ibaresi “31/12/2010” olarak değiştirilmiştir.

j) Geçici 27 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 28- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2011 tarihine kadar tamamlanmak üzere projelendirilen ve toplam proje bedeli içerisinde en az 200 milyon Türk Lirası tutarında makine ve teçhizat alımı öngörülen yatırımlarda yeni makine ve teçhizatın teslim veya ithalinde ödenen katma değer vergisi, yatırımcı mükellefe üç aylık dönemler itibarıyla Maliye Bakanlığınca 32 nci maddeye göre belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde iade edilir.

Gerçekleşen yatırımın öngörülen şartları taşımaması halinde iade edilen vergi, Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre vergi ziyai cezası uygulanmak suretiyle yatırımcı mükellef adına tarh edilir. İade edilen vergiler ile vergi cezalarında zamanaşımı, verginin tarhını veya cezanın kesilmesini gerektiren durumun ortaya çıktığı tarihi takip eden takvim yılı başından itibaren başlar.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 11- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun;

a) 7/A maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve aynı maddenin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Standart depolarda istisna uygulanacak yakıt miktarı TIR çekicilerinde 550 litreyi, istiap haddi 15 tona kadar olan (15 ton dahil) kamyon ve tankerlerde 300 litreyi, istiap haddi 15 tonun üzerinde olan kamyon ve tankerlerde ise 400 litreyi aşamaz. Bu istisna miktarları, araçların frigorifik depoları için ayrıca uygulanır.

Bakanlar Kurulu, istisna uygulanacak bu miktarları, sıfıra kadar indirmeye, iki katına kadar artırmaya, araç cinsleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırmaya; Maliye Bakanlığı, bu maddede düzenlenen istisnaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye, istisnayı bu maddeye göre işlem yapanlara verginin iadesi yöntemiyle uygulamaya yetkilidir.”

b) Geçici 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- 31/12/2013 tarihine kadar, bu Kanuna ekli (IV) sayılı listede yer alan 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı malların karşısında gösterilen orana göre hesaplanan verginin, bu malların her bir adedi için 40 TL’den az olması halinde, orana göre hesaplanan vergi yerine her bir adet için 40 TL vergi alınır. Bakanlar Kurulu bu tutarı sıfıra kadar indirmeye, beş katına kadar artırmaya yetkilidir.”

c) Eki (I) sayılı listenin (B) cetvelinde yer alan bazı mallara ilişkin özel tüketim vergisi, bu Kanuna ekli (1) sayılı cetvelde karşılarında gösterildiği tutarlarda tespit edilmiş, aynı cetvele bu Kanuna ekli (2) sayılı cetvelde yer alan G.T.İ.P. numaralı mallar, vergi tutarları ile birlikte eklenmiştir.

MADDE 12- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun;

a) 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (t) bendinde yer alan “Emeklilik yatırım fonlarının,” ibaresi “Emeklilik yatırım fonlarının, menkul kıymet yatırım fonlarının ve menkul kıymet yatırım ortaklıklarının,” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 39 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki

bent eklenmiş ve maddenin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Kablolu, kablolu ve mobil internet servis sağlayıcılığı hizmeti % 5,

d) (a), (b) ve (c) bentleri kapsamına girmeyen diğer telekomünikasyon hizmetleri %15,”

“Birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (d) bentlerinde yer alan hizmetlerin birlikte veya birbiriyle bağlantılı olarak verilmesi halinde, her hizmet tabi olduğu oran üzerinden vergilendirilir. Bakanlar Kurulu, % 25 oranını % 10’a, % 15 oranlarını ayrı ayrı veya birlikte % 5’e, % 5 oranını ise sıfıra kadar indirmeye ve bu oranları kanuni oranlarına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 13- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli;

a) (1) sayılı tablonun “IV- Makbuzlar ve diğer kağıtlar” başlıklı bölümünün ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) Elektronik ortamda birlikte verilen muhtasar beyanname ve sigorta prim bildirgesinden sadece muhtasar beyanname için

20 TL”

b) (2) sayılı tablonun “IV- Ticari ve medeni işlemlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“40. 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu çerçevesinde, mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen mukavelenameler ve ürün senedi.”

MADDE 14- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun;

a) 63 üncü maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kat irtifaklı gayrimenkul devir ve iktisaplarında harç, devir ve iktisap bedelinin tamamı üzerinden hesaplanır.”

b) Mükerrer 138 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “maktu harçları yarısına kadar, nispi harçları ise bu fıkra ile artırılmadan önceki seviyelerine indirmeye,” ibaresi “maktu harçları yarısına, nispi harçları ise Kanunla belirlenen oranların onda birine kadar indirmeye,” şeklinde değiştirilmiştir.

c) (4) sayılı tarifesinin “I-Tapu işlemleri” başlıklı bölümünün 13/a ve 13/c fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Arsa ve arazi üzerine inşa olunacak bina vesair tesislerin tescilinde (Her bir bağımsız bölüm ve sair tesis için)	100 TL
Bayındırlık ve İskan Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilmiş bulunan sosyal mesken, işçi evleri ve bunlardan daha düşük nitelikteki meskenlerin tescilinde (Her bir bağımsız bölüm için)	50 TL
Tapu siciline tescil yapılmaması halinde de bu harcın tahsili aynı esaslar dahilinde yürütülür.”	
“c) (a) fıkrası dışında kalan her nevi cins ve kayıt tashihiinde (her bir işlem için)	50 TL”

ç) (4) sayılı tarifesinin sonunda yer alan “Bu tarifenin 13 numaralı bendinin (a) ve (c) fıkralarında belirtilen işlemlerden emlak vergisi bildirimi verilmesini gerektirenlerin 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununda yazılı bildirim verme süresi sonuna kadar tapuda gösterilmemesi halinde harç % 50 fazlasıyla alınır.” hükmü yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 15- 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun;

a) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “hesaplanan ödenecek ikramiyeler” ibaresi “hesaplanan ve süresi içinde iştirakçilere ödenen ikramiyeler” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde, ikinci fıkrasında yer alan “talebi ve” ibaresi “talebi veya” olarak değiştirilmiştir.

“(1) İlgili kurum ve kuruluşların bir takvim yılı içindeki her türlü yatırım ve işletme giderlerinin toplamı, aynı dönemde elde ettikleri hasılat ve her ne ad altında olursa olsun elde ettikleri diğer gelirler toplamının % 20’sini geçemez. Şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde, lisans veya işletim hakkını devreden ve devralan kurum ve kuruluşların payları, at yarışları hasılatından yarış müessesesine aktarılan müessese payı ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı emrine açılan özel hesaba aktarılan tutarlar, Spor Toto Teşkilat Başkanlığınca oynatılan şans oyunları hasılatından Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne, federasyonlara ve spor kulüplerine aktarılan tutarlar bu orana dahildir.”

c) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “saymanlığına” ibaresi “muasebe birimi hesabına” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) Geçici 4 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- (1) İlgili kurum ve kuruluşların 31/3/2007 tarihi itibarıyla kanuni defter ve belgelerinde yer alan borçlarından bu tarihten sonra ödenen kısmı, hesaplanan kamu payından indirilebilir.”

MADDE 16- 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun;

a) 2 nci maddesinin birinci fıkrasına (g) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (ğ) bendi (h) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“(ğ) Kamu personeli: Kamu personeline ait özlük haklarına sahip olmayanlardan geçici olarak ve proje süresiyle sınırlı olarak istihdam edilenler hariç olmak üzere, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki I, II, III ve IV sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerinde, il özel idareleri ve belediyeler ile bunlara bağlı kuruluşlarda, üyelerinin tamamı köylerden oluşan birlikler dışındaki mahalli idare birliklerinde, döner sermayeli kuruluşlarda, kanunla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıkları ile sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait kuruluşlarda, 5018 sayılı Kanun kapsamı dışındaki özel bütçeli kamu idarelerinde çalışan memurlar ile diğer kamu görevlilerini ve diğer personeli,”

b) 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1- (1) 31/12/2013 tarihine kadar, 3 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen Ar-Ge ve destek personelinin, bu çalışmaları karşılığında elde ettikleri ücretleri üzerinden hesaplanan gelir vergisinin; doktoralı olanlar için yüzde doksani, diğerleri için yüzde sekseni verilecek muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden indirmek suretiyle terkin edilir. Bu süre içerisinde, anılan maddenin bu maddeye aykırı olan hükmü uygulanmaz.”

MADDE 17- 11/7/1972 tarihli ve 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu muafiyetlerin, bu kuruluşlara ait iktisadi işletmelere şümulü yoktur.”

MADDE 18- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun;

a) 77 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Resmi sicile kayıtlı olan menkul mallar ve hakların haczi, sicillerine işlenmek üzere sicilin tutulduğu daireye tebliğ edilmek suretiyle de yapılır. Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirileri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligatlara elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

b) 88 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirileri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligatlara elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

c) 106 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “anlaşılan 5.000.000 liraya kadar (5.000.000 lira dahil)” ibaresi “anlaşılan ve 213 sayılı Kanun kapsamına giren amme alacaklarında 10 Türk Lirasına (10 Türk Lirası dahil), diğer amme alacaklarında 20 Türk Lirasına (20 Türk Lirası dahil) kadar” şeklinde, “Bakanlar Kurulu, bu miktarı on katına” ibaresi “Bakanlar Kurulu, bu tutarları topluca veya ayrı ayrı on katına” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 107 nci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan “tahsile yönelik bilgilerin verilmesi sırrın ifşası sayılmaz.” ibaresi “tahsile yönelik bilgilerin ve 22/A maddesine göre borcun olmadığına dair belgeyi arama zorunluluğu getirilen kurum ve kuruluşlara, ödeme ve işleme taraf olanlara ilişkin borç bilgilerinin verilmesi sırrın ifşası sayılmaz.” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkra birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.
“Bu kurum ve kuruluşlarda vazifeli bulunan kimseler edindikleri bilgileri ifşa ettikleri takdirde birinci fıkra hükmüne göre cezalandırılırlar.”

MADDE 19-19/3/1985 tarihli ve 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- 31/12/2009 tarihine kadar, üzerinde yazılı keşide tarihinden önce çekin ödenmek için muhatap bankaya ibrazı geçersizdir.”

MADDE 20- 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 711 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 21- 2/7/1992 tarihli ve 3835 sayılı Ahıska Türklerinin Türkiye'ye Kabulü ve İskanına Dair Kanunun;

a) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.
“Çifte vatandaşlık statüsü sağlanıncaya kadar, ikamet tezkeresi düzenlenenler için 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi kapsamında istenilen çalışma izni aranmaz.”

b) 6 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanun kapsamında olup 1/6/2008 tarihinden önce ikamet tezkeresi düzenlenenlerden; bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde çifte vatandaşlık müracaatında bulunanların başvuruları kabul edilerek, milli güvenlik ve Devletimizin dış politikası bakımından sakıncası görülmeyenlerin çifte vatandaşlık talepleri, talep tarihinden itibaren üç ay içinde sonuçlandırılır. Talepleri uygun görülenler Muş vilayetinde iskan edilir.”

MADDE 22- 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

a) 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (k) bendi (l) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“k) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu kapsamındaki kamu idarelerine verilmesi gereken her türlü beyanname, bildirme ve benzeri belgeleri, bu idarelerin mevzuatı gereğince elektronik ortamda bunlar adına almak.”

b) 18 inci maddesinin (c) bendindeki “Başkanlığı” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya Başkanlığın görev alanı ile ilgili işlemlerden dolayı Bakanlık husumetiyle açılan idarî davalarla sınırlı olmak üzere Bakanlığı” ibaresi eklenmiştir.

c) 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “bu işlemler ile diğer işlemlerinden dolayı idarî yargı mercileri nezdinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak” ibaresi “bu işlemler ile personel atama, disiplin, terfi, sicil, harcırah ve benzeri özlük işlemlerinden dolayı idarî yargı mercileri nezdinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Yapılacak yeterlik sınavında başarılı olanlar vergi denetmenliğine atanırlar.” cümlesi “Yapılacak yeterlik sınavında başarılı olanlar vergi denetmenliğine, başarılı olamayanlar ise derecelerine uygun memur kadrosuna atanırlar.” şeklinde; üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkradan sonra gelmek üzere maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Gelir uzmanları; en az dört yıllık lisans eğitimi veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile fen-edebiyat, eğitim ve eğitim bilimleri fakültelerinin matematik ve istatistik bölümlerinden mezun olanlar arasından yapılacak özel yarışma sınavı sonucuna göre mesleğe gelir uzman yardımcısı olarak alınırlar. Bunlar en az üç yıl çalışmak ve olumlu sicil almak kaydıyla yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yapılacak yeterlik sınavında başarılı olanlar gelir uzmanlığına, başarılı olamayanlar ise derecelerine uygun memur kadrosuna atanırlar. Gelir uzmanlığında en az yedi yıl fiili hizmeti bulunan ve bu sürede olumsuz sicil almamış olan gelir uzmanlarından, meslekleriyle ilgili alanlarda tezli yüksek lisans veya doktora yapanlar ya da Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az (C) düzeyinde belge ibraz edenler, yapılacak sözlü sınavda başarılı olmak şartıyla Devlet gelir uzmanlığına atanırlar. Bunların mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri ve yeterlikleri ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

Gelir İdaresi grup müdürü, vergi dairesi müdürü, müdür, vergi dairesi müdür yardımcısı ve müdür yardımcısı kadrolarına atanacakların, yapılacak yazılı ve sözlü sınavlardan ayrı ayrı yüz tam puan üzerinden en az yetmiş puan almaları şarttır. Şu kadar ki, Devlet gelir uzmanlığına atandıktan sonra bu unvanında en az beş yıl hizmeti bulunanlar sınava tabi tutulmadan müdür olarak atanabilirler. Bu sınavlara katılacak personelin belirlenmesi ile sınavlara ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Vergi dairesi müdürleri, müdürler ve bunların yardımcıları ile vergi denetmenleri yer değiştirme suretiyle atamaya tabi olup, buna ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

d) Geçici 7 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bu maddenin yürürlük tarihinden önce yeterlik sınavına giren vergi denetmen yardımcılarından, yapılan bu sınavlarda başarılı olamayan ve halen Başkanlık kadrolarında görev yapanlar, bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren altı aydan az olmamak üzere Başkanlık tarafından belirlenecek tarihte bir defaya mahsus olmak üzere düzenlenecek yeterlik sınavına çağırılırlar. Yapılan yeterlik sınavına girenlerden başarılı olanlar vergi denetmenliğine, başarılı olamayanlar ise derecelerine uygun memur kadrosuna atanırlar.”

MADDE 23- 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun geçici 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“1/1/2005 tarihinden önce kesinleşen imar planlarında küçük sanayi sitesi olarak ayrılan veya Bakanlık tarafından onaylanan ve yatırım programına alınan OSB’lerin bulunduğu alanlardaki mera vasıflı taşınmazlar hakkında; ilgili kamu idarelerince daha önce yapılan kamulaştırma ve diğer işlemler, tezyidi bedel dahil kamulaştırma, faiz ve diğer bedellerin ödenmesi kaydıyla geçerli kabul edilir, bu işlemlere dayanılarak ilgili gerçek ve tüzel kişiler adına tapuda yapılan tesciller korunur, mülkiyete yönelik Hazinece dava açılmaz, açılmış davalardan vazgeçilir, açılan davalar sonucunda bu taşınmazların mera olarak sınırlandırılmasına ve özel sicile yazılmasına dair verilen ve kesinleşen mahkeme kararları uygulanmaz ve bu kararlar uyarınca tapu kütüklerine konulan şerhler terkin edilir.”

MADDE 24- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin son fıkrasında yer alan “organize hayvancılık yapacaklar ile kamu kurum ve kuruluşlarına,” ibaresi ve “üzerinde en az onmilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az elli kişi istihdam sağlayacak yatırım yapacaklara,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

b) 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmış ve ek 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 3- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesi kapsamındaki yatırımlarla ilgili olarak talep edilen taşınmazın bulunduğu ilçenin mülki sınırları içindeki organize sanayi veya endüstri bölgelerinde bu yatırımlar için tahsis edilebilecek boş parsel

bulunmaması, gerçekleştirilecek yatırımın toplam tutarının, talep edilen taşınmazların maliki idarelerce takdir edilecek rayiç değerinin üç katından az olmaması kaydıyla; Hazineye, özel bütçeli idarelere, il özel idarelerine veya belediyelere ait arazi veya arsaların üzerinde kırkdokuz yıl süreli bağımsız ve sürekli nitelikli irtifak hakkı tesis edilebilir. 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa tabi alanlar hariç olmak üzere, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunması nedeniyle irtifak hakkı tesis edilemeyen taşınmazlar üzerinde ise aynı şartlarla kırkdokuz yıl süreli kullanma izni verilebilir.

Yatırımcılar lehine tesis edilecek irtifak hakkı veya kullanma izinlerinde ilk yıl bedeli, yatırım konusu taşınmazın emlak vergi değerinin yüzde beşidir.

İrtifak hakkı veya kullanma izni verilenlerden ayrıca hasılat payı alınmaz.

İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlar üzerindeki kamuya ait ve ihtiyaç dışı bina ve müştemilat ile üzerinde henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsalar da bu kapsamda değerlendirilir.

İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlardan imar planı bulunmayanların planları ile uygulama projeleri, bedelsiz olarak verilen ön izin süresi içinde yapılır. Ön izin süresi iki yılı geçemez.

İstihdam edilecek işçi sayısına, yatırım konusu işletmenin faaliyete geçtiği tarihten itibaren beş yıl süreyle uyulması zorunludur.

Yatırımcının bu madde kapsamında belirlenen şartlara uymadığının veya mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın tamamlanmadığının tespiti halinde, herhangi bir yargı kararı aranmaksızın irtifak hakkı veya kullanma izni iptal edilir. Bu durumda taşınmaz üzerindeki tüm yapı ve tesisler sağlam ve işler durumda tazminat veya bedel ödenmeksizin taşınmaz maliki idareye intikal eder ve bundan dolayı hak lehtarı veya üçüncü kişilerce her hangi bir hak ve talepte bulunulamaz. Ancak, öngörülen sürede yatırımın en az yüzde ellisinin gerçekleştirilmesine rağmen yatırımın tamamlanmaması veya öngörülen istihdam sayısına yüzde onu aşan oranda uyulmaması halinde ise irtifak hakkı veya kullanma izni bedelleri için sağlanan indirimler iptal edilir ve iptal tarihinden itibaren ayrıca hasılat payı alınır.

İrtifak hakkı veya kullanma izni süresinin sonunda makine, teçhizat ve demirbaşlar hariç diğer yapı ve tesisler taşınmaz maliki idareye intikal eder, yatırımcının talep etmesi halinde ise genel hükümlere göre doğrudan irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir.

Hazineye ait taşınmazlar, birinci fıkra kapsamında en az ellimilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az yüz kişi istihdam sağlayacak yatırım yapanlara, 492 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilir. Bu yerlerin amacı dışında kullanılmayacağına dair tapu kütüğüne şerh konulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve ikinci fıkrada belirtilen bedeli Bakanlar Kurulunca belirlenecek bölgeler itibarıyla farklılaştırmaya ve sıfıra kadar indirmeye Maliye Bakanlığının yetkilidir.”

c) Geçici 10 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu uyarınca sit alanı ilan edilmesi nedeniyle kesin inşaat yasağı getirilen alanlarda kalan taşınmazlar için bu Kanunun yayımı tarihinden önce düzenlenmiş olup 31/12/2011 tarihine kadar kullanılmayan veya kısmen kullanılan belgeler iptal edilir ve yenisi düzenlenmez.”

MADDE 25- 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun;

a) 3 üncü, 4 üncü ve 6 ncı maddelerinin birinci fıkralarında yer alan “31.12.2008” ibareleri “31/12/2009” şeklinde değiştirilmiş, 7 nci maddesinin (h) bendinde yer alan “31/12/2007” ibaresinden önce gelmek üzere “31/12/2004 tarihine kadar tamamlananlar için 31/12/2009 tarihine kadar,” ibaresi eklenmiştir.

b) 5 inci maddesi yürürlükten kaldırılmış ve geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte bedelsiz irtifak hakkı tesis edilmek veya kullanma izni verilmek amacıyla ilana çıkılmış ancak, işlemleri tamamlanmamış taşınmazlar hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 5 inci madde hükümleri uygulanır. Mülga 5 inci madde kapsamında bedelsiz irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen taşınmazlar hakkında söz konusu hükümlerin uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 26- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 19- Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğünün 2009 yılı finansman açığının karşılanmasını teminen Hazineden olan görev zararı alacaklarına ve ödenmemiş sermayesine mahsuben Müsteşarlıkça Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğüne Özel Tertip Devlet İç Borçlanma Senedi ihraç edilir. Bu kapsamda ihraç edilecek Özel Tertip Devlet İç Borçlanma Senetleri için bu Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası uygulanmaz.”

MADDE 27- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu maddenin (d) bendinde yer alan gelirler hakkında 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi hükmü uygulanmaz. Bu gelirler tahsilatın yapıldığı ayı takip eden ayın sonuna kadar vergi daireleri ve muhasebe birimleri tarafından Maliye Bakanlığınca belirlenen esaslara göre, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdindeki Fon hesabına aktarılır.”

MADDE 28- 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun;

a) 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş, mevcut (h) bendi yürürlükten kaldırılmış ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“g) Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğü,”

b) 12 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 12/A maddesi eklenmiştir.

“Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğü:

MADDE 12/A- Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Bakanlıklar, kamu iktisadi teşebbüsleri, diğer kamu kurum ve kuruluşları ile ilgili özel kuruluşlar arasında ekonomik ve mali işlerle ilgili alanlarda koordinasyonu sağlamak,

b) Ekonomik ve mali konulardaki gelişmeler ve karşılaşılan sorunlar hakkında inceleme ve araştırmalar yapmak ve yaptırmak, bunları değerlendirmek ve teklifler hazırlamak,

c) Başbakanlığın koordinatörlüğünde görevleriyle ilgili konularda teşkil edilen kurullara sekreteryaya hizmeti yapmak,

d) Makamca verilen benzeri görevleri yapmak.”

c) 14 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

ç) Ek 8 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“Ekonomi Koordinasyon Kurulu:

EK MADDE 9- Ekonomi Koordinasyon Kurulu, Başbakanın belirleyeceği bakanlardan oluşur. Kurul üyesi Başbakan Yardımcısı, Kurula başkanlık eder.

Ekonomi Koordinasyon Kurulu toplantılarına konuyla ilgili bakanlar ve kamu görevlileri ile özel sektör, sivil toplum kuruluşları ve üniversitelerin temsilcileri davet edilebilir.

Ekonomi Koordinasyon Kurulunun görevleri şunlardır:

- a) Mali, parasal, finansal ve reel istikrar çerçevesinde genel ekonomik istikrarı ve ekonomik dengeleri güçlendirici, ekonomik birimlere küresel rekabet avantajı sağlayan verimlilik ve gelir artırıcı ortamı iyileştirici, sürekli ve sürdürülebilir ekonomik performans için gerekli yapı ve ilişkiler sistemini destekleyici karar ve uygulamaların koordinasyonunu sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,
 - b) Yurt içi ve yurt dışı ekonomi, para, kredi, finans, maliye, borçlanma, finansman, gelirler ve ekonomiyle ilgili diğer politikaların, ekonomik plan ve programların, karar ve uygulama süreçlerinin tespitinde ve uygulanmasında koordinasyon sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,
 - c) Küresel ekonomik gelişmeler ile ulusal çerçevede reel sektör, finans sektörü, kamu sektörü ve dış ekonomik sektörlerdeki gelişmeleri ve temel göstergeleri makro ve mikro çerçevede izlemek, değerlendirmek, gerekli tedbirleri ve kararları almak,
 - d) Ekonomiyle ilgili veri ve bilgilerin küresel ve ulusal ölçekte standartlarının oluşturulmasında koordinasyonu sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,
 - e) Ekonomik güvenlik ve ekonomik savunmaya ilişkin genel ilke ve esasları, özel sektör ve sivil toplum kuruluşları ile yapılacak işbirliği çerçevesinde tespit etmek, güncelleştirmek, uygulama sürecini belirlemek, gerekli tedbirleri ve kararları almak,
 - f) Gerektiğinde gelir azaltıcı veya harcama artırıcı sonuçlar doğurabilecek ekonomik içeriğe veya etkiye sahip kanun tasarısı, kanun teklifi, karar ve uygulama önerilerini değerlendirmek, uygun görülenler hakkında etki analizlerini yapmak veya yaptırmak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,
 - g) Ülke ekonomisinin değerlendirme ve derecelendirilmesine ilişkin yapılan çalışmaları izlemek, değerlendirmek, koordinasyonu sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,
 - h) Devlet yardımları politikalarının tespitinde ve uygulanmasında koordinasyon sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,
 - i) Bakanlıkların, kamu kurum ve kuruluşlarının uygulama süreçlerinin plan ve programlarla uyumlaştırılmasını sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,
 - j) Kurul kararlarının uygulama süreçlerini izlemek, değerlendirmek; sonuçları ilgili bakanlık, kamu kurum ve kuruluşları ile Başbakan'a iletmek.
- Ekonomi Koordinasyon Kurulunun çalışma usul ve esasları, Kurulda yer alacak kamu ve özel sektör kurum ve kuruluşları ile sekreteryaya hizmetlerine ilişkin hususlar yönetmelikle belirlenir.

Kurul, görev alanına giren konularla ilgili her türlü bilgi ve veriyi, bakanlıklar ve kamu kurum ve kuruluşlarından isteme yetkisine sahiptir.

İptal ve ihdas edilen kadrolar:

EK MADDE 10- Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar iptal edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Başbakanlıkla ilgili bölümünden çıkarılmış, ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Başbakanlıkla ilgili bölümüne eklenmiştir.”

d) Geçici 7 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğünün 2009 yılı harcamaları, Başbakanlığın 2009 yılı bütçesinde yer alan Ekonomik ve Mali İşler Başkanlığına ait ödeneklerden karşılanır.”

e) Eki cetvelde yer alan Ana Hizmetler Birimleri bölümüne “7.Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğü” ibaresi eklenmiş, aynı bölümden “8.Ekonomik ve Mali İşler Başkanlığı” ibaresi çıkarılmış ve diğer ana hizmet birimlerinin numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

MADDE 29- 19/3/1979 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanunun;

a) 65 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Genel Kurulca belirlenen yıllık kesenek, her yılın Ocak ve Temmuz aylarında iki eşit taksitte ödenir. Süresi içinde ödenmeyen yıllık keseneğe Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası reeskont işlemlerinde uygulanan faiz oranında yıllık gecikme zammı uygulanır.”

b) Geçici 21 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 22- Bu Kanunun yayımı tarihinden önce birikmiş yıllık kesenek ve gecikme zammı borcu olan avukatlar, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren altmış gün içinde yıllık kesenek borçları ile birikmiş gecikme zammı borçlarının %20’sini ödemeleri halinde, bu Kanunla değiştirilen 65 inci maddenin birinci fıkrası hükmüne göre tespit edilmiş olan gecikme zammı borçlarından geriye kalan %80’i silinir ve borçları nedeniyle barodan kaydı silinmiş olanların istekleri halinde baroya kaydı yenilenir.

Bu Kanun yayımı tarihinde yıllık kesenek ödeme yükümlülüğü dolayısıyla haklarında baro levhasından sicil kayıtları silinme işlemleri başlatılanlar için başlamış olan süreç, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren altmış gün süreyle durdurulur.”

GEÇİCİ MADDE 1- Menkul kıymet yatırım fonlarının sermaye piyasalarında yaptıkları işlemlerle ilgili olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemler için banka ve sigorta muameleleri vergisi tarhiyatı yapılmaz, daha önce yapılan tarhiyatlardan vazgeçilir, tahakkuk eden tutarlar terkin edilir. Tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 2- İlgili trafik siciline adlarına kayıt ve tescilli bulunan, model yılı 1979 veya daha eski olan motorlu taşıtlarını; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 30/6/2010 tarihine kadar ilgili yönetmelik hükümleri gereğince kayıt ve tescillerinin silinmesi ve hurdaya çıkarılması suretiyle il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim edenler adına veya 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasında düzenlenen uygulama çerçevesinde Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Hurda İşletmesi Müdürlüğüne ait hurda müdürlüklerinden herhangi birine teslim eden gerçek ve tüzel kişilerden, yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayanlar adına, hurdaya çıkarılan taşıta ilişkin olarak 31/12/2009 tarihine kadar tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve 31/12/2008 tarihine kadar tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilir.

Motorlu taşıtlarını noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alıp ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayan gerçek ve tüzel kişiler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2009 tarihine kadar kayıt ve tescil işlemlerini tamamlayarak bu maddenin öngördüğü diğer şartları da yerine getirmeleri halinde bu madde hükmünden yararlanabilirler.

Bu madde kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların, adlarına tescil kaydı bulunanlar tarafından ilgili kurumlara teslimi ile il özel idarelerinin bu kapsamda teslim aldıkları hurda taşıtların satışından elde ettikleri kazançlar ve bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemler ve düzenlenen kağıtlar katma değer vergisi dahil her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mevcut olmayan veya herhangi bir nedenle motorlu taşıt vasfını kaybetmiş olup model yılı 1998 ve daha eski olan taşıtların, bu durumlarının kanaat verici belgelerle tevsik edilmesi veya ilgili trafik tescil kuruluşu nezdinde adlarına kayıtlı olanlar tarafından yazılı bildirimde bulunulması halinde, bu taşıtlara ait motorlu taşıtlar vergilerinin 1/4’ünün 31/12/2009 tarihine kadar ödenmesi şartıyla, kalan vergi aslı, gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tamamının tahsilinden vazgeçilir ve ödemeyi müteakip trafik tescil kayıtları silinir. Bu fıkra kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların daha sonra bulunması veya varlığının tespiti halinde, terkin tarihi itibarıyla trafik tescil kaydı yapılır. Bu takdirde terkin edilen vergi ve diğer amme alacakları ayrıca bir işleme gerek olmaksızın bulundukları veya tespit edildikleri yılın Ocak ayında motorlu taşıtlar vergisi adıyla tahakkuk etmiş sayılır ve Ocak ayının son günü vade tarihi kabul edilerek takip ve tahsil edilir. Bulunan veya varlığı tespit edilen taşıtın noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alındığının tevsiki halinde taşıt, satış tarihi itibarıyla alıcı adına tescil edilir ve alıcı adına motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti tesis edilir.

5/7/2003 tarihinden önce çalınan motorlu taşıtlara ilişkin, çalınma tarihinden bulunma tarihine kadar, henüz bulunmadıysa 5/7/2003 tarihine kadar olan vergilendirme dönemlerine ait olup bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilir.

13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 20 nci maddesinin (d) bendinin 21/5/1997 tarihli ve 4262 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile değiştirilmeden önceki dönemlerde noterler vasıtasıyla satışı yapılan motorlu taşıtlar için, noter satış senedinin düzenlendiği tarihten sonra satıcılar adına tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergileri, gecikme zamları, gecikme faizleri ile vergi cezaları, taşıtın 31/12/2009 tarihine kadar alıcısı adına tescilli kaydıyla, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununda belirtilen düzeltme zaman aşımı hükümlerine tabi olmaksızın düzeltilir. Motorlu taşıtlar vergisinde düzeltme yapılan bu taşıtlarla ilgili olarak 31/12/2003 tarihinden önce tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tahsilinden vazgeçilir. Bu fıkra kapsamına giren amme alacaklarına karşılık bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez. Bu hüküm, bu fıkra kapsamına giren taşıtlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce alıcısı adına tescil edilmiş olanlar için de uygulanır.

Bu madde hükmünden gerçeğe aykırı bildirimde bulunmak suretiyle yararlananlar, bu fiilleri başkaca bir suç teşkil etmediği takdirde 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 206 ncı maddesi gereğince, il özel idareleri ve MKEK Hurda İşletmesi Müdürlüğünce bu madde hükmüne göre teslim alınan taşıtları, taşıt vasfını kaybettirecek şekilde kullanılamaz hale getirmeyenler ile bu hususa ilişkin gerekli tedbirleri almayanlar aynı Kanunun 257 nci maddesi gereğince cezalandırılır.

Bu madde kapsamında tescil kayıtları silinen motorlu taşıtlara ait daha önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmez. Tescil kayıtları silinen bu taşıtlar üzerine 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş olan hacizler kaldırılır.

Dördüncü fıkra gereğince trafik tescil kayıtları silinecek taşıtların, motorlu taşıt vasfını kaybettikleri haller ile mevcut olmadıklarının kabul edileceği durumları tespiti ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, işleri ve Maliye Bakanlıkları müştereken yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 3- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listede yer alan ve 1/8/2002 - 21/7/2005 tarihleri arasında 87.03 G.T.İ.P. numarasından özel tüketim vergisi beyan edilmesi gerekirken 87.04 G.T.İ.P. numarasından özel tüketim vergisi beyan edilen araçlarla ilgili olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemler için özel tüketim vergisi tarhiyatı yapılmaz, daha önce yapılan tarhiyatlardan vazgeçilir, tahakkuk eden tutarlar terkin edilir. Tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez.

MADDE 30- Bu Kanunun;

a) 1 inci maddesinin (a) bendi, 8 inci maddesinin (a) bendi, 12 nci maddesi ve 16 ncı maddesinin (b) bendi ile geçici 1 inci maddesi yayımını izleyen aybaşında,

b) 2 nci maddesinin (a) bendi 1/10/2008 tarihinden geçerli olmak üzere, 9 uncu maddesinin (a) bendi 1/1/2009 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere, 10 uncu maddesinin (i) bendi ile 25 inci maddesi 1/1/2009 tarihinden, 16 ncı maddesinin (a) bendi 1/4/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) 2 nci maddesinin (ç) ve (d) bentleri ile 3 üncü maddesi 1/8/2009 tarihinde,

ç) 27 nci maddesi 1/1/2010 tarihinde,

d) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 31- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

1 Sayılı Cetvel

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
2710.19.71.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Özel bir işleme tabi tutulacak olanlar	0,9345	Kilogram
2710.19.75.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) 2710.19.71.00 Alt pozisyonunda belirtilen işlemlerden başka bir işlemle kimyasal değişime tabi tutulacak olanlar	0,9345	Kilogram
2710.19.81.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Motor yağları, kompresör yağlama yağları, türbin yağlama yağları	0,9345	Kilogram
2710.19.83.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Hidrolik amaçlara mahsus sıvı yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.85.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Beyaz yağlar, sıvı parafin	0,9345	Kilogram
2710.19.87.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Dişli yağları ve redüktör yağları	0,9345	Kilogram
2710.19.91.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Metal işlemeye mahsus bileşikler, kalıp çıkarma yağları, aşınmayı önleyici yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.93.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Elektrik izolasyonuna mahsus yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.25	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Diğer madeni yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.21	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Spindle oil	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.22	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Light neutral	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.23	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Heavy neutral	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.24	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Bright stock	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.98	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Diğerleri (Yalnız baz yağlar)	0,9345	Kilogram

2 Sayılı Cetvel

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
3403.11.00.00.00	(Yağlama müstahzarları) Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar	0,9345	Kilogram
3403.19.10.00.00	(Yağlama müstahzarları) Esas madde olarak kabul edilmemek şartıyla, ağırlık itibarıyla % 70 veya daha fazla petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içerenler	0,9345	Kilogram
3403.19.91.00.00	(Yağlama müstahzarları) Makina, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar	0,9345	Kilogram
3403.19.99.00.00	(Yağlama müstahzarları) Diğerleri	0,9345	Kilogram
3403.91.00.00.00	(Yağlama müstahzarları) Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar	0,9345	Kilogram
3403.99.10.00.00	(Yağlama müstahzarları) Makina, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar	0,9345	Kilogram
3403.99.90.00.00	(Yağlama müstahzarları) Diğerleri	0,9345	Kilogram
3811.21.00.10.00	(Petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içerenler) Mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için diğer müstahzar katkıları	1,6135	Kilogram
3811.29.00.10.00	(Petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içermeyenler) Mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için diğer müstahzar katkıları	1,6135	Kilogram

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: BAŞBAKANLIK
TEŞKİLATI: MERKEZ

İPTAL EDİLEN KADROLARIN

<u>Kadro Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Adedi</u>
G.İ.H.	Ekonomik ve Mali İşler Başkanı	1	1
TOPLAM			1

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: BAŞBAKANLIK
TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Kadro Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Adedi</u>
G.İ.H.	Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürü	1	1
G.İ.H.	Daire Başkanı	1	4
G.İ.H.	Uzman	3	10
G.İ.H.	Uzman	5	15
G.İ.H.	Uzman Yardımcısı	7	15
TOPLAM			45

GENEL GEREKÇE

Bilindiği üzere, 4447 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinde öngörülen kısa çalışma uygulamasıyla, işyerine işçiler arasında tenkiset yapma yerine, işçilerin tamamının veya bir kısmının geçici olarak ücretsiz izine çıkartılması ekonomik ve sosyal politika olarak tercih edilmekte; işçilerin geçici olarak ücretsiz izine çıkarılması geçici bir işsizlik olarak nitelenerek işsizlik sigortasından kısa çalışma ödeneği almaları öngörülmektedir.

Dünyada yaşanmakta olan Küresel krizin ülke ekonomisini de etkilediği, görülmektedir. Bu husus göz önüne alınarak, 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma için yapılan başvurulara münhasır olmak üzere; günlük kısa çalışma ödeneğinin miktarı %50 oranında artırılmasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.

Ayrıca, 5510 sayılı Kanunda uygulamada görülen bazı aksaklıkların giderilmesine yönelik değişiklikler yapılması gündeme gelmiştir. Örneğin, işverenler tarafından işe alınan ve işten çıkarılan çalışanlara ait, "işe giriş bildirgeleri" ile "işten çıkış bildirgeleri", Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bünyesindeki Bilgi İşlem Daire Başkanlığınca Sendikalar Kanunu, İŞKUR tarafından İşsizlik Sigortası Kanunu gereğince ve Sosyal Güvenlik Kurumunca sosyal güvenlik işlemleri için farklı formatlarda ayrı ayrı alınmaktadır. Çalışanların işe giriş ve işten çıkış bildirimlerinin aynı Bakanlığa bağlı birimlerce ayrı ayrı alınmasının işverenler nezdinde oluşturduğu bürokratik yük dikkate alınarak, Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılmış olan sözkonusu bildirimlerin oluşturulan elektronik ortamda ilgili diğer birimlere aktarılmasının sağlanması ve Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan bildirimlerin diğer birimlere de yapılmış sayılması öngörülmektedir.

Bu çerçevede; 5510 sayılı Kanunda işten çıkış bildirgelerinin süresinde veya belirlenen usule uygun verilmemesi halinde idari para cezası müeyyidesi getirilmekte, ayrıca mülga 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesinde düzenlenen ve 5510 sayılı Kanunda belirlenen sürede Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilmesi öngörülen sandıkların iştirakçilerinin işe giriş ve işten çıkış bildirgelerinin de Sendikalar Kanunu ve İşsizlik Sigortası Kanunu uygulamaları bakımından önem taşıması nedeniyle Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirilmesi düzenlenmektedir.

İşverenler tarafından işyeri bildirimleri de işe giriş ve işten çıkış bildirimlerinde olduğu gibi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Sosyal Güvenlik Kurumuna yine ayrı ayrı yapılmakta olup, işyeri tescili ile ilgili alt yapının hazırlanmasıyla uygulamaya geçilmesi öngörüldüğünden, Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan işyeri bildirimlerinin diğer birimlere de yapılmış sayılması öngörülmektedir.

Ayrıca, Yükseköğretim Kanununun 46 ncı maddesine göre kısmi zamanlı olarak çalışan yüksek öğrenim öğrencilerinin tüm sigorta kollarına tabi olmaları durumunda, bakmakla yükümlü olunan kişi statüsüyle sağlık yardımlarından yararlanamayacakları ve kısmi zamanlı çalışmalarına karşılık gelen ücretlerinden yapılacak kesintilerle bu miktarların önemli ölçüde azalacağı dikkate alınarak bunlar hakkında sadece iş kazası ve meslek hastalığı sigortası hükümlerinin uygulanması yönünde değişiklik yapılmaktadır.

Diğer taraftan, Türkiye'nin ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda bütüncül bir yaklaşımla gerçekleştirilmesi öngörülen dönüşümleri ortaya koyan temel politika dokümanı olan Dokuzuncu Kalkınma Planında, Türkiye'nin vizyonu ve uzun vadeli stratejisi "İstikrar içinde büyüyen, gelirini daha adil paylaşan, küresel ölçekte rekabet gücüne sahip, bilgi toplumuna dönüşen, AB'ye üyelik için uyum sürecini tamamlamış bir Türkiye" olarak belirlenmiştir. Bu çerçevede, iş ortamının iyileştirilmesi, kayıtlı ekonomiye geçişin hızlandırılması, Ar-Ge faaliyetleri ile yenilikçiliğin iyileştirilmesi ve geliştirilmesi hususlarına da temel politika hedefleri arasında yer verilmiştir.

Vergi sisteminin, gelişmiş ülkelerin uygulamalarıyla paralel müesseseler içeren, ekonominin rekabet gücünün artırılmasına katkı sağlayan, serbest piyasa ekonomisiyle uyumlu, yatırımları ve istihdamı teşvik ederek sürdürülebilir büyümeyi destekleyen, vergiye gönüllü uyumu artırarak kayıtlı ekonomiye geçiş sürecini hızlandıran, daha basit, kolay anlaşılabilir ve uygulanabilir, geniş tabanlı, etkin, verimli ve mükellef odaklı bir yaklaşımla yeniden yapılandırılması hedefleri doğrultusunda son yıllarda atılan adımlarla önemli bir mesafe kaydedilmiş bulunmaktadır.

Öngörülen hedefler doğrultusunda;

- Dünyadaki gelişmelere paralel olarak, gelişmiş ülke uygulamaları dikkate alınarak Kurumlar Vergisi Kanunu yeniden yazılmış ve vergi oranı üçte bir oranında indirilmek suretiyle Türkiye vergi yükü açısından ilk 5 OECD ülkesi arasına girmiştir.

- Benzer şekilde gelir vergisi tarife yapısı basitleştirilmiş, gelir vergisi oranlarında da önemli indirimler yapılmış ve asgari geçim indirimi müessesesi ile istihdam üzerindeki vergi yükü önemli ölçüde düşürülmüştür. Bu uygulama ile eşi çalışmayan dört çocuklu bir ücretlinin elde ettiği asgari ücretin tamamı vergi dışı bırakılmış olup ülkemiz, ücretler üzerindeki vergi ve benzeri yükler bakımından OECD ülkeleri arasında daha iyi konuma yükselmiştir.

- Gıda, eğitim, sağlık ve tekstil ürünleri gibi temel ihtiyaç maddeleri ile turizmde katma değer vergisi oranları önemli ölçüde indirilmiştir.

- Teknolojik bilgi üretilmesi, üründe ve üretim süreçlerinde yenilik yapılması, verimliliğin artırılması, üretim maliyetlerinin düşürülmesi, katma değeri yüksek alanlara yatırım yapılması ve Ar-Ge faaliyetlerinin desteklenmesi amacıyla, Ar-Ge harcamalarına kurumlar vergisi, gelir vergisi stopajı, damga vergisi ve sigorta primi yönünden önemli destek ve teşvikler sağlanmıştır.

- Ekonomik gelişmeyi ülke geneline yaygınlaştırarak yatırımları ve istihdamı artırmak amacıyla bazı illerimizde uygulanmak üzere gelir vergisi stopajı teşviki, sigorta primi işveren paylarında teşvik, yatırım yeri tahsis ve enerji desteği sağlanmıştır. 31/12/2008 tarihi itibarıyla uygulama süresi sona eren söz konusu teşvik ve destek unsurlarına ilişkin süre, bu Tasarıyla bir yıl daha uzatılmaktadır.

Öngörülen hedefler doğrultusunda bu Tasarıyla;

- Ekonomik kalkınmanın hızlandırılması, bölgelerarası gelişmişlik farkının en aza indirilmesi, istihdamın artırılmasını sağlamak üzere, sektörel olarak da kümelenmeyi öne çıkarmak suretiyle yatırımların teşvik edilmesine imkan sağlayacak düzenlemelere yer verilmektedir.

- Kayıtlı ekonominin geliştirilmesine yönelik olarak; vergi dairelerine verilen muhtasar beyanname ile Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen sigorta bildirgelerinin birleştirilerek alınabilmesine imkan sağlanmakta ve aynı şekilde tarım ürünlerinde lisanslı depoculuk ve ürün senedi uygulamalarının etkin bir şekilde işlenmesini sağlayacak vergisel düzenlemelere yer verilmektedir.

- Dış ticaret işlemlerinde vergi uygulamalarının kolaylaştırılmasına yönelik olarak; yetkili gümrük antrepolarının daha etkin bir şekilde işleyişini sağlayacak düzenleme yapılmakta, ihraç malı taşıyan araçlara vergisiz akaryakıt teslimleri ile liman ve hava meydanlarında araçlara verilen hizmetlerle ilgili olarak vergisel konularda ortaya çıkan tereddüt giderilmekte, dâhilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında ihraç edilecek malların üretiminde kullanılacak maddelerin yurt içinden temin edilmesine ilişkin tecil terkin uygulamasının süresi uzatılmaktadır.

- E-devlet ve e-ticaret uygulamalarının yaygınlaştırılmasını ve işlemlerin elektronik ortamda yapılmasını kolaylaştırmak üzere internet iletişiminden alınan özel iletişim vergisi oranı indirilmektedir.

- Gerek yerli gerekse yabancı kurumsal yatırımcılar bakımından uygulamada ortaya çıkan tereddütler giderilmektedir.

- Ekonomik ömrünü tamamlayarak veya çeşitli nedenlerle motorlu taşıt olma vasfını yitiren, hurda haline gelen, çalışma imkanı bulunmayan, karayollarına ve trafik düzenine zarar verir hale gelen eski model motorlu kara taşıtlarının tasfiyesine ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

Tasarıda ayrıca, vergi sistemi uygulamasında ortaya çıkan bazı sorunların giderilmesi, ekonomik ve teknolojik gelişmelere paralel olarak vergi idaresinin çağdaş ve etkin bir yapıya kavuşturulmasına yönelik düzenlemeler ile ekonomik gelişmelerin ve uygulamada ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi bakımından ihtiyaç duyulan düzenlemelere de yer verilmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile daha önce geçici 7 nci madde kapsamında bulunanlar korunmakla birlikte 1 Aralık 2008-31 Ocak 2009 tarihleri arasında sigortalı olmayanlar da kapsama dahil edilmiş ayrıca bu madde ile getirilen teşvik unsurundan yararlanmak için gerekli işe alınma süresi bir yıl daha uzatılmıştır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma için yapılan başvurulara münhasır olmak üzere; günlük kısa çalışma ödeneğinin miktarı % 50 oranında artırılarak, kısa çalışma ödeneğinden yararlananlara mevcut duruma göre daha fazla ödeme yapılmasına olanak sağlanmakta, üç aylık yararlanma süresi altı aya çıkarılmakta ve kısa çalışma ödeneği olarak yapılan ödemelerin işsizlik ödeneğinden mahsup edilmeyeceği hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 2- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, kısmi zamanlı olarak çalışan yüksek öğrenim öğrencilerinin tüm sigorta kollarına tabi olmaları durumunda, bakmakla yükümlü olunan kişi statüsüyle sağlık yardımlarından yararlanamayacakları ve kısmi zamanlı çalışmalarına karşılık gelen ücretlerinden yapılacak kesintilerle bu miktarların önemli ölçüde azalacağı dikkate alınarak bunlar hakkında sadece iş kazası ve meslek hastalığı sigortası hükümlerinin uygulanması yönünde değişiklik yapılması amaçlanmıştır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile, faturaların teslimine ilişkin hususlar düzenlenmektedir. Kuruma teslim edilen çok sayıda fatura ve eki belge bulunmaktadır. Sarf evraklarının incelenerek tahakkuk ettirilmesi çok zaman almaktadır. Sarf evraklarının incelenebilmesi için yeterli zaman kazanmak ve bu arada sağlık hizmet sunucularının mağduriyetini önlemek amacıyla avans uygulaması getirilmiştir. Burada önceden 45 ve 90 gün olan ödeme süreleri birleştirilerek, daha sağlıklı bir yapı oluşturulmaktadır. Sosyal Güvenlik Kurumunun, Kurum olarak orta ve uzun vadedeki sıfır avans (yerine kesin ödeme) ve sıfır örnekleme (yerine belgelerin %100'nün incelenmesi) hedeflerine ulaşmanın yolu da açılmış olacaktır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendi ile, Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen her türlü belge, bildirim ve taahhünamenin diğer kamu idareleri tarafından alınmasına imkân sağlayan yetkinin kullanılması halinde, bu belgeleri almaya yetki verilen kurumun kendi mevzuatının uygulanmasına yönelik kullandığı yetkileri bu belgelerin alınması süresi ile ilgili aşamasında da kullanabilmesine imkân sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi ile, sigortalı işten ayrılışların ilgililer tarafından Kanunda belirtilen süre içinde Kuruma bildirilmemesi durumunda 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesine göre idari para cezası uygulanması öngörülmüştür.

Maddenin birinci fıkrasının (d) bendi ile, Kuruma yapılan bildirimlere ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır. İşçiler için aynı mahiyette bulunan belgelerin işveren tarafından birden farklı kuruma verilmesi, bürokratik işlemleri arttırdığı gibi, zaman ve emek kayıplarına neden olmaktadır. Eklenen bu fıkra ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına verilmesi zorunlu olan işçi giriş bildirimleri ve işçi çıkış bildirimleri ile aynı mahiyette Sosyal Güvenlik Kurumuna 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunun 8 inci ve 9 uncu maddeleri gereği verilmesi zorunlu olan sigortalı işe giriş ve ayrılış bildirimlerinin farklı yapılması yerine bu bildirimlerin Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılmasının yeterli sayılması amaçlanmıştır.

Sigortalıların işten ayrılışlarına ilişkin bildirimler Türkiye İş Kurumu ile Çalışma Bakanlığı adına Sosyal Güvenlik Kurumunca alınacağından ve ayrıca sandıkların iştirakçi giriş ve çıkışlarının da Sendikalar Kanunu ve İşsizlik Sigortası Kanunu uygulamaları bakımından Sosyal Güvenlik Kurumu üzerinden takip edilmesi öngörüldüğünden bu bildirimlere ilişkin idari para cezası düzenlenmektedir.

5510 sayılı Kanunun geçici 20 inci maddesi ile sandıkların Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilmesi öngörülmektedir. Eklenen fıkra ile devir tarihine kadar kapsamdaki sandık iştirakçilerinin Sendikalar Kanunu ve İşsizlik Sigortası Kanunu uygulamaları bakımından işe giriş ve işten çıkış bildirimlerini Sosyal Güvenlik Kurumuna yapmaları düzenlenmektedir

MADDE 3- Madde ile, 2822 sayılı Kanun gereği yetki tespiti için işçi sendikalarının başvurularına istinaden çoğunluk tespitinin, Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan bildirimler üzerinden yapılması amaçlanmıştır.

MADDE 4 – Madde ile, işgücü piyasasında dezavantajlı gruplar arasında sayılan özürlü ve eski hükümlülerin ekonomik ve sosyal yaşama katılmaları ancak istihdamlarının artırılmasıyla mümkün olacağından hareketle; 4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesi gereği elli veya daha fazla işçi çalıştıran işverenlerin, Kanun kapsamına giren işyerlerinde özürlü ve eski hükümlü çalıştırma yükümlülükleri getirilmiş, bu yükümlülüğünü yerine getirmeyen işverenlere, aynı Kanunun 101 inci maddesi gereği çalıştırmadığı özürlü/eski hükümlü için idari para cezası uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

Bu para cezalarının, Kurumumuz bütçesinin Maliye Bakanlığınca açılacak özel tertibine gelir kaydedilmesi ve yine Kurumumuz koordinatörlüğünde, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürlüğü, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü, Özürlüler İdaresi Başkanlığı, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, Türkiye Sakatlar Konfederasyonu ve en çok işçi ve işvereni temsil eden üst kuruluşların birer temsilcilerinden oluşan komisyon kararı doğrultusunda, özürlü ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve mesleki rehabilitasyonu, kendi işini kurma ve bu gibi projelerde kullanılması öngörülmüştür. 5072 sayılı Kanunun 2/g maddesi kapsamında değerlendirilmesinin, özürlü ve eski hükümlülerin ekonomik ve sosyal yaşama katılmaları ancak istihdamlarının artırılmasıyla mümkün olacağı ilkesinden hareketle getirilen 4857 sayılı Kanununun 30 uncu maddesinin son fıkrasının uygulanmasını zorlaştıracığı, sosyal diyalogu zedeleyeceği, bu günde kadar bir çok başarılı proje geliştiren ve uygulayan sivil toplum kuruluşlarını dışlayacağı düşünülmektedir.

MADDE 5- Madde ile, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında müfettiş ve başmüfettiş çalıştırılmasına ilişkin hususlar düzenlenmektedir. Bakanlık mevcut müfettiş kadrosunun çok az sayıda olması sebebiyle denetim hizmetlerini layıkıyla ve süratle yerine getirilmesi mümkün bulunmamaktadır. Hali hazırda önemli bazı denetimler, Bakanlık müfettişleri başkanlığında Sosyal Güvenlik Kurumu müfettişlerince yürütülmektedir. Müfettiş yardımcısı alınması suretiyle müfettiş yetiştirilmesi, 3-4 yıl gibi uzun zaman almaktadır. Bu nedenle, denetim hizmetlerinin aksamaması için altı ay içinde diğer bakanlıklar ile ilgili ve bağlı kuruluşlardan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına naklen denetim elemanı atanması amaçlanmaktadır.

MADDE 6- 4749 sayılı Kanunun kapsam maddesi, sosyal güvenlik kurumlarını kapsayacak şekilde değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 7- Madde ile, 18 inci maddede değişiklik yapılmaktadır. Feshin geçerli sebebe dayandırılması başlıklı bu maddenin işçinin haklarını takip için işveren aleyhine idari veya adli makamlara başvurmak veya bu hususta başlatılmış sürece katılmak gibi eylem ve işlemlerini kapsamaktadır. Buna karşın, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 278 inci maddesinde suçu bildirim yükümlülüğü bulunmakta olup, bunun yanı sıra onaylanması 1/2/2000 tarihli ve 4518 sayılı Kanunla uygun bulunan "OECD Uluslararası Ticari İşlemlerde Yabancı Kamu Görevlilerine Rüşvet Verilmesinin Önlenmesi Sözleşmesi"nin 3 üncü ve 12 nci maddeleri hükümleri ile 5237 sayılı Kanunun 252 nci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan suçun önlenmesi ve işlendiğinde etkili bir şekilde takibi için ihbarcının korunması düzenlemelerinin kamu ve özel sektörde etkin bir şekilde tatbiki yükümlülüğünü uluslararası bir taahhüt olarak Ülkemize yüklediğinden, gerek ulusal mevzuatta tutarlılık sağlanması, gerek uluslararası taahhütlerimizin yerine getirilmesi ve gerekse de yasadan doğan yükümlülüğünü iyi niyetle yerine getiren işçinin korunması ihtiyacı çerçevesinde, 4857 sayılı Kanunun 22 nci maddesi ile de uyumlu olarak bu değişikliğe ihtiyaç duyulmuştur.

MADDE 8- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 32 nci maddesinde yer alan asgari geçim indiriminden, teşvik kapsamındaki işyerlerinde çalışan işçilerin ne şekilde yararlanacakları hususuna açıklık getirilmektedir. Buna göre, gelir vergisi stopajı teşviki öngörülen yerlerde ücretli olarak çalışan işçilerin ücret gelirleri üzerinden hesaplanan gelir vergisinden

öncelikle asgari geçim indirimi mahsubu uygulandıktan sonra kalan tutarın indirim ve istisna uygulamasında dikkate alınması sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bent ile iktisadi işletmeleri hariç olmak üzere Türkiye Kızılay Derneğine makbuz mukabili yapılan bağış ve yardımların tamamının, gelir vergisi matrahının tespitinde gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden indirilebilmesine imkân sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendi ile Gelir İdaresi Başkanlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen muhtasar beyanname ile aylık prim ve hizmet belgesinin birlikte verilmesinde uyum sağlanabilmesi için üçer aylık dönemlerde verilen muhtasar beyannamelerin aylık olarak verilmesine imkân sağlamak üzere Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde yapılan düzenlemeyle, 10 kişi ve daha az hizmet erbabı çalıştıranlar ile hizmet erbabı çalıştırmayanlara ilişkin verilen muhtasar beyannamelerde ödeme sürelerini üç ayı geçmemek üzere belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (d) bendi ile Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 75 inci maddeyle tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak ve geliştirmek üzere oluşturulan tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin teşvik edilmesi amacıyla, 5300 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin alım-satımından elde edilen kazançların 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmesi öngörülmektedir.

MADDE 9- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle ilgili mevzuat çerçevesinde şans oyunu tertip etme hak ve yetkisine sahip kurumlar ile bu hak ve yetkinin devredildiği kurum, kuruluş ve özel hukuk tüzel kişilerine kurumlar vergisi muafiyeti getirilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bent ile Türkiye Kızılay Derneğine makbuz mukabili yapılan bağış ve yardımların tamamının, kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde gösterilmek şartıyla kurum kazancından indirilebilmesi sağlanmakta, anılan Derneğin iktisadi işletmelerine yapılan bağış ve yardımların ise bu kapsamda değerlendirilemeyeceği hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendiyle, Kurumlar Vergisi Kanununa eklenmesi öngörülen 32/A maddesiyle ekonomik kalkınmanın hızlandırılması, istihdamın artırılması, bölgeler arası gelişmişlik düzeyi farkının en aza indirilmesi ve sektörel olarak da kümelenme olgusunun öne çıkarılarak yatırımların teşvik edilmesine yönelik olarak indirimli kurumlar vergisi oranı uygulanmasına imkan tanınmaktadır.

İndirimli kurumlar vergisi uygulamasında finans ve sigortacılık sektörlerinde faaliyet gösteren kurumlar, iş ortaklıkları, taahhüt işleri, 4283 sayılı Kanun ile 3996 sayılı Kanun kapsamında yapılan yatırımlar ile rödovans sözleşmelerine bağlı olarak yapılan yatırımların kapsam dışı tutulması öngörülmektedir.

İndirimli kurumlar vergisi uygulamasından yararlanacak yatırımlar teşvik belgesine bağlanacak ve bu yatırımlardan elde edilen kazançlar, yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanılan hesap döneminden itibaren yatırıma katkı tutarına ulaşıncaya kadar indirimli oranlar üzerinden kurumlar vergisine tabi tutulacaktır.

AB teşvik uygulamalarına paralel olarak yatırımlara Devlet katkısının belirlenmesi ve takip edilebilmesini teminen bu hususa ilişkin tanımlara yer verilmektedir. Buna göre, maddede geçen yatırıma katkı tutarı, indirimli kurumlar vergisi uygulanmak suretiyle tahsilinden vazgeçilen vergi yoluyla yatırımların Devletçe karşılanacak tutarını, bu tutarın yapılan toplam yatırıma bölünmesi suretiyle bulunacak oran ise yatırıma katkı oranını olarak tanımlanmaktadır.

Maddeyle Bakanlar Kuruluna;

a) İstatistikî bölge birimleri sınıflandırması ile kişi başına düşen milli gelir ve sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeylerini dikkate almak suretiyle illeri gruplandırma ve gruplar itibarıyla teşvik edilecek sektörleri ve bunlara ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirleme,

b) Her bir il grubu için yatırıma katkı oranını % 25'i, yatırım tutarı 50 milyon Türk Lirasının üstünde olan büyük ölçekli yatırımlarda ise % 45'i geçmemek üzere belirleme, kurumlar vergisi oranını % 90'a kadar indirimli uygulatma,

c) Yatırım harcamaları içindeki arsa, bina, yazılım, patent, lisans ve know-how bedeli gibi harcamaların oranlarını ayrı ayrı veya topluca sınırlandırma,

konularında yetki verilmektedir.

Aynı mükellef tarafından yatırıma katkı ve vergi oranı farklı illerde yapılan yatırımlarda, toplam yatırımın her bir ile isabet eden oranına göre ilgili ilin yatırıma katkı oranı ve indirimli vergi oranı uygulanması öngörülmektedir.

İndirimli kurumlar vergisinin esas itibarıyla yeni yatırımlarda uygulanması öngörüldüğünden, tevsî yatırımlarda, elde edilen kazancın yeni yatırımlardan kaynaklanan kısmının işletme bütünlüğü çerçevesinde ayrı hesaplarda izlenmek suretiyle tespit edilebilmesi halinde, bu kazanç indirimli oran uygulanacaktır. Bir dönemde oluşan kazancın ne kadarının tevsî yatırımından elde edildiğinin ayrı bir şekilde tespit edilememesi halinde ise yeni yatırım tutarının toplam yatırım tutarına oranlanmak suretiyle indirimli oran uygulanacak kazanç tespit edilecektir. Buna göre, indirimli oran uygulanacak kazanç, yapılan tevsî yatırım tutarının, dönem sonunda kurumun aktifine kayıtlı bulunan toplam sabit kıymet tutarına (devam eden yatırımlara ait tutarlar da dahil) oranlanması suretiyle belirlenecektir. Bu hesaplama sırasında işletme aktifinde yer alan sabit kıymetlerin kayıtlı değeri, aktive alındıkları dönem sonu itibarıyla yeniden değerlendirilme oranında artırılacak ve indirimli oran uygulamasına yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçtiği geçici vergi döneminde başlanacaktır.

Hesap dönemi itibarıyla belirtilen şartların sağlanamadığının tespit edilmesi halinde, indirimli vergi oranı uygulanması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergilerin, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil edilmesi öngörülmektedir.

Öngörülen düzenlemeye göre, yatırımın faaliyete geçmesinden önce devri halinde, devralan kurum, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla indirimli vergi oranından yararlanacak; yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçmesinden sonra devri halinde ise indirimli vergi oranından devir tarihine kadar devreden, devir tarihinden sonra ise devralan, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla yatırıma katkı tutarının kalan kısmı için yararlanacaktır.

Maddede öngörülen düzenleme gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanacaktır.

Ayrıca, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendiyle, Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen geçici 3 üncü madde ile kurumlar vergisi mükellefi olma niteliklerini haiz yabancı fonların katılımcılarının ya da kurucularının tam mükellef gerçek kişi veya kurum olmaması şartıyla, bu fonların portföylerini yönetmek üzere faaliyet gösteren ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca kurulan portföy yönetim şirketlerinin, 5520 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin üçüncü fıkrasının uygulanmasında, bu fonların iş merkezi olarak değerlendirilmeyerek, daimi temsilcileri olarak kabul edilmesi öngörülmektedir. Böylelikle, katılımcıları ya da kurucuları arasında tam mükellef gerçek kişi veya kurum bulunmayan yabancı fonların, portföylerini Türkiye’de değerlendirmelerine imkan sağlanmakta ve Türkiye’de kurulu portföy yönetim şirketleri vasıtasıyla sadece Türkiye’de değerlendirilen söz konusu fonlar dolayısıyla elde ettikleri kazançların vergilendirilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendiyle, Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen geçici 4 üncü madde ile gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanmak üzere, münhasıran tekstil, konfeksiyon ve hazır giyim, deri ve deri mamulleri sektörlerinde faaliyette bulunanlardan üretim tesislerini 31/12/2010 tarihine kadar Bakanlar Kurulunca belirlenen illere nakleden ve asgari 100 kişilik istihdam sağlayan mükelleflerin, bu illerdeki işletmelerinden sağladıkları kazançlar için nakil tarihini izleyen hesap döneminden itibaren beş yıl süreyle kurumlar vergisi oranını % 75’i geçmemek üzere indirimli olarak uygulatma konusunda Bakanlar Kuruluna, uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye konusunda ise Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

MADDE 10- Bilindiği üzere 5300 sayılı Kanun ile tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak, depolanması için yaygın bir sistem oluşturmak, ürün sahiplerinin mallarının emniyetini sağlamak ve kalitesini korumak, ürünlerin sınıf ve derecelerinin yetkili sınıflandırıcılar tarafından saptanmasını sağlamak, tarım ürünleri lisanslı depo işletmecilerinin kişiler arasında ayırım yapmaksızın tarım ürünlerini kabul etmelerini temin etmek, ürünlerin mülkiyetini temsil eden ve finansmanını, satışını ve teslimini sağlayan ürün senedi düzenlemek ve standartları belirlenmiş tarım ürünlerinin ticaretini geliştirmek üzere, tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin kuruluş, işleyiş ve denetimine ilişkin usul ve esaslar belirlenmiştir.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununda yapılan düzenlemelerle, 5300 sayılı Kanun ile usul ve esasları belirlenen tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin KDV uygulaması yönünden vergisel altyapısının oluşturulması amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda maddenin birinci fıkrasının;

- (a) bendi ile ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi, ticari, sınai, zirai faaliyet veya serbest meslek faaliyetleri çerçevesinde olup olmadığına bakılmaksızın KDV’nin konusuna alınmakta,
- (b) bendi ile ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde, söz konusu ürün senetlerini elinde bulunduranların mükellefiyet durumlarının tam olarak tespitinde yaşanacak güçlükler göz önüne alınarak bu işlemlere ait KDV’nin lisanslı depo işletmecileri tarafından sorumlu sıfatıyla ödenmesi düzenlenmekte,
- (c) bendi ile ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi işlemlerinde vergiyi doğuran olayın gerçekleştiği hükme bağlanmakta,
- (d) bendi ile ürün senetlerinin, işlem gördüğü borsalar aracılığıyla ilk teslimi KDV’den istisna tutulmak suretiyle bu kapsamdaki işlemlerin KDV’den tamamen arındırılması amaçlanmakta,
- (f) bendi ile ürün senetlerinin, işlem gördüğü borsalardaki ilk teslimi ile senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi dışındaki teslimlerinin KDV’den istisna tutulması amaçlanmakta ayrıca, bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemlerle ilgili olarak yüklenilen vergilerin indirimine imkan tanınmakta,
- (g) bendi ile de ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde KDV matrahı, ürünün çekildiği tarihte senedin işlem gördüğü borsada oluşan değeri olarak belirlenmekte ve özel matrah şekline göre vergilendirilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde yapılan düzenleme ile yetkili gümrük antrepolarının işleyişine yönelik belirlemeler yapılmak suretiyle yetkili gümrük antrepolarına işlerlik kazandırılması

amaçlanmaktadır. Bu kapsamda daha önce yalnızca yurt dışına gönderilmek üzere yetkili gümrük antrepolarına mal konulması ihracat teslimi sayılırken yapılan düzenleme ile malların yetkili gümrük antreposu işleticilerine tevdi edilmesi de ihracat teslimi sayılmaktadır. Bu kapsamda yetkili gümrük antrepolarının görev ve sorumlulukları yeniden belirlenmekte, söz konusu esaslara göre hareket etmeyen yetkili gümrük antreposu işleticileri, ziyaa uğratılan vergi, buna ilişkin olarak kesilecek ceza ve hesaplanacak gecikme faizinin ödenmesinden, KDV iadesi alanla birlikte müteselsilen sorumlu tutulmaktadır.

Ayrıca maddenin birinci fıkrasının (d) bendi ile Kanunun 13 üncü maddesinin (b) bendinde yapılan düzenlemeyle, ülkemizin coğrafi özellikleri nedeniyle büyük imkânlar vadeden deniz ve hava taşımacılığında daha çok yararlanılabilmesi için liman ve hava meydanlarında deniz ve hava taşıma araçlarına verilen hizmetlerin yanı sıra ithalat-ihracat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallara bu yerlerde liman ve hava meydanı işleticileri tarafından verilen hizmetler de istisna kapsamına alınmak suretiyle söz konusu işlemler tamamen vergiden arındırılmakta ve sektörün uluslararası rekabet gücünün artırılması amaçlanmaktadır. Söz konusu istisna uygulaması, liman ve hava meydanlarında uluslararası ticarete konu olan ve ithalat-ihracat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallara liman ve hava meydanı işleticileri tarafından verilen hizmetleri kapsamaktadır. Ayrıca, gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda vergisiz satış yapılan işyerlerinin ve bu işyerlerine ait depo ve ardiye gibi bağımsız birimlerin kiralanması hizmetleri de tamamen vergiden arındırılmakta ve Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (o) bendinde bu düzenlemelere paralel düzenleme yapılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (e) bendi ile ihraç malı taşıyan araçların ve soğutucu ünitelerin standart yakıt deposuna KDV istisnası uygulanarak teslim edilecek motorin miktarına ilişkin uygulama sonuçları dikkate alınmak suretiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin (3) numaralı fıkrasında buna uygun düzenleme yapılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (h) bendi ile indirimli orana tabi işlemlerde yılı içinde mahsup edilemeyen verginin iadesi konusundaki mevcut uygulamaya açıklık getirilmekte ayrıca, vergi güvenliği ve kayıt dışılıkla mücadele çerçevesinde indirimli orana tabi bazı işlemlerde iade hakkını kaldırma konusunda Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ı) bendinde 3065 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinde yapılan değişiklikle 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi kapsamındaki şans oyunlarına lisans verilmesi işlemleri vergiden istisna edilmekte ve bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemlerle ilgili olarak yüklenilen vergilerin indirimine imkân tanınmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (i) bendi ile dahilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında ihraç edilecek malların üretiminde kullanılacak maddelerin yurt içinden temin edilmesinde, 3065 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi hükmüne göre işlem yapılmasına yönelik uygulamanın süresi 31/12/2010 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (j) bendi ile ülke kalkınması, istihdam ve milli gelire önemli katkılarda bulunacak büyük ölçekli sınai yatırımların gerçekleşmesine finansal kolaylık sağlamak amacıyla KDV istisnası öngörülmektedir. Uygulama kolaylığı ve çok sayıda satıcının yol açacağı KDV iade sorunlarının önlenmesi amacıyla, istisna, verginin önce ödenip daha sonra yatırımcıya iade edilmesi şeklinde uygulanacaktır. Bu düzenleme ile iadenin mükellefi az sayıda yatırımcı olacağından istisna ve iade uygulaması ihtilafsız ve hızlı bir şekilde yürütülebilecektir.

MADDE 11- Maddede öngörülen düzenlemeyle 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu uygulamasında ortaya çıkan sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle yapılan düzenleme ile ihraç malı taşıyan araçların ve soğutucu ünitelerin standart yakıt deposunda ÖTV istisnası uygulanarak teslim edilecek akaryakıt miktarına ilişkin uygulama sonuçları dikkate alınarak KDV'de olduğu gibi gerekli değişikliğin yapılması öngörülmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendiyle Özel Tüketim Vergisi Kanununa eklenen geçici madde ile, Kanuna ekli (IV) sayılı listedeki 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı malların ithalinde veya yurt içinde üreticileri tarafından tesliminde (IV) sayılı listedeki orana göre hesaplanacak olan vergi tutarının, her bir adet mal için 40 TL olarak hesaplanacak asgari maktu vergiden düşük olması halinde, her bir adet mal için 40 TL vergi ödenmesi öngörülmektedir. 31/12/2013 tarihine kadar uygulanacak olan bu hüküm gereğince, 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı her bir adet mal için (IV) sayılı listedeki orana göre hesaplanacak vergi tutarının 40 TL'den fazla olması halinde, (IV) sayılı listedeki orana göre hesaplanan vergi ödenecektir. Bakanlar Kuruluna, 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı mallarının her bir adedi için bu madde ile belirlenen 40 TL tutarındaki asgari maktu vergi tutarını sifıra kadar indirme, beş katına kadar artırma konusunda yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendiyle yapılan düzenleme ile 4760 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı listenin (B) cetvelinde yer alan baz yağlar ve madeni yağlar için uygulanan maktu tutarları, bu malların piyasada taşıt araçlarında motorinle karıştırılmak suretiyle yasa dışı kullanımının ve vergi kaybının önüne geçmek amacıyla 0,9345 TL olarak belirlenmektedir. Düzenleme ile yağlama müstahzarları verginin konusuna dahil edilmektedir. Yağlama müstahzarlarının imalatında % 70 oranına kadar ÖTV'ye tabi olan baz yağlar kullanılmaktadır. Yağlama müstahzarları, yurt dışından ithal edenler veya yurt içinde imal edenlerce teslim edilmesi halinde ÖTV'nin konusuna girmemektedir. Ancak, yağlama müstahzarlarının yurt içinde üretilmesi halinde, üreticilerin bu yağların üretiminde kullandıkları ÖTV'ye tabi yağlar nedeniyle yurt içi üretici aleyhine, ithalatçı lehine bir durum oluşmaktadır. Bu durumun önlenmesi amacıyla, yağlama müstahzarları 4760 sayılı Kanunun eki (I) sayılı listenin (B) cetveline dahil edilmektedir. Böylece bunların ithali ve yurt içinde üretiminde ÖTV yükü eşitlenmiş olmaktadır. Öte yandan ÖTV kapsamındaki "hafif mineral yağlar için kullanılan müstahzar katkıları" ile aynı amaçla kullanılan "mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için kullanılan diğer müstahzar katkıları" da ÖTV kapsamına alınmaktadır.

MADDE 12- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun "İstisnalar" başlıklı 29 uncu maddesinin (t) bendine "menkul kıymet yatırım fonlarının ve menkul kıymet yatırım ortaklıklarının" ibaresi eklenmek suretiyle bu fon ve ortaklıkların sermaye piyasalarında yaptıkları işlemler dolayısıyla lehe aldıkları paraların banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna tutulması öngörülmektedir.

Yapılan bu düzenleme ile, menkul kıymet yatırım fon ve ortaklıklarına gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında sağlanan teşviklere paralel olarak, sermaye piyasalarında yapılan işlemlerdeki aracılık maliyetlerinin düşürülmesi suretiyle ülkemizdeki kurumsal yatırımcılığın gelişmesi, sermaye piyasalarının geliştirilmesi ve derinleştirilmesi amaçlanmaktadır.

11/7/2006 tarihli ve 2006/38 sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararıyla onaylanan Bilgi Toplumu Stratejisi eki (2006-2010) Eylem Planında yer alan "105-Veri ve internet hizmetlerinde vergi indirimi" eyleminin gerçekleştirilmesini temin etmek amacıyla maddenin (b) bendiyle 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun "Özel iletişim vergisi" başlıklı 39 uncu maddesinde gerekli değişiklik yapılmaktadır.

Söz konusu değişiklikle, anılan Eylem Planında belirtilen vergi indirimini sağlamak üzere kablolu, kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcılığı hizmetine ilişkin özel iletişim vergisi oranı % 15'ten % 5'e indirilmekte ve Bakanlar Kuruluna bu oranı sifıra kadar indirme yetkisi verilmektedir.

Ayrıca maddede, vergi oranı düşürülen telekomünikasyon hizmetleri dolayısıyla oluşabilecek vergi kayıp ve kaçaklarının önlenmesi amacıyla vergiye tabi hizmetlerin birlikte veya bağlantılı olarak verilmesi durumlarında her bir hizmetin tabi olduğu vergi oranı üzerinden vergilendirilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 13- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle 488 sayılı Damga Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle muhtasar beyannameler ile sigorta prim bildirgelerinin elektronik ortamda birlikte alınması uygulamasına geçileceği öngörülmektedir, elektronik ortamda birlikte verilecek söz konusu kağıtlardan

sadece muhtasar beyanname için damga vergisi alınması, bu doğrultuda sigorta prim bildirgelerinden ayrıca damga vergisi aranılmaması amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendiyle yapılan düzenleme ile tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak ve geliştirmek üzere oluşturulan tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin teşvik edilmesi amacıyla, mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen sözleşmelerin ve ürün senedinin damga vergisinden istisna tutulması amaçlanmaktadır.

MADDE 14- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, kat irtifakı tesis edilmiş gayrimenkullerin devir ve iktisabında tapu harcının, alım-satımda ödenen bedel üzerinden hesaplanmasına yönelik uygulamaya açıklık kazandırılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile 492 sayılı Harçlar Kanununun mükerrer 138 inci maddesinde yapılan değişiklikle, nispi harçların oranlarının tespitine ilişkin Bakanlar Kuruluna verilmiş olan yetkinin sınırları yeniden belirlenmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendi ile 492 sayılı Kanuna bağlı (4) sayılı tarifenin 13/a ve 13/c fıkralarına göre nispi esasa göre tahsil edilmekte olan harçların bundan böyle maktu esasa göre alınması sağlanmakta ve 13/a bendi kapsamındaki cins tashihi harçlarının beyanname verilmesi suretiyle tahsili uygulamasına son verilmektedir. Bu suretle, cins değişikliği işlemine ilişkin vatandaşlar üzerindeki mali külfet hafifletilerek, kayıt dışında bulunan gayrimenkullerin kayda alınmasına yönelik teşvik edici ciddi bir adım atılmaktadır.

Ayrıca, bu alandaki bürokrasi ve kırtasiyeciliğe son verilmesi ve vergi dairelerinin yoğun iş yükünün azaltılması ile, hem vatandaş memnuniyeti artırılabilecek, hem de idareye kolaylık sağlanacaktır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi ile, gayrimenkullerin kanunda öngörülen süre içinde tapuda tashih ve tescillerinin gerçekleştirilmemesi halinde, 492 sayılı Kanunun (4) sayılı tarifesinin 13/a ve 13/c fıkralarına göre tahsil edilmiş olan harcın % 50'si kadar ilave harç tahsil edilmesine yönelik hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 15- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun uygulamasında kamu payının hesabında, iştirakçiler tarafından süresi içinde tahsil edilmeyen ikramiyelerin mahsup edilmeyeceği hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile, şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde, lisans veya işletim hakkını devreden kurum ve kuruluşlara verilecek payların aynı Kanunun 5 inci maddesinde yer alan yatırım işletme giderlerine ilişkin sınırlamaya dahil olduğu hususuna açıklık getirilmektedir.

5602 sayılı Kanuna eklenen geçici maddeyle, ilgili kurum ve kuruluşların 5602 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere ait borçlarından ödenen kısmının, kamu payının hesabında Kanunun 5 inci maddesinde öngörülen sınırlar dahilinde yatırım ve işletme giderleri kapsamında indirilebilmesine imkan sağlanmaktadır.

MADDE 16- 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunda yer alan tanımlar arasına, anılan Kanunun uygulamasına yönelik olarak kamu personeli tanımına da yer verilerek uygulamada tereddüt oluşturan bu hususa açıklık getirilmesi amaçlanmaktadır.

5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunla Ar-Ge faaliyetlerinde bulunan işyerlerinde çalışan personel ücretlerinin belli bir kısmı gelir vergisinden istisna edilmiştir. Madde ile 5746 sayılı Kanuna eklenen geçici 1 inci maddeyle Ar-Ge personelinin istihdam maliyetinin düşürülmesi amacıyla söz konusu teşvikten 31/12/2013 tarihine kadar Ar-Ge harcaması yapan işletmelerin yararlanması sağlanmaktadır.

MADDE 17- 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunla, başta Türkiye Kızılay Derneği olmak üzere bazı dernekler ile kurumlara her türlü vergi, resim ve harçtan muafiyet sağlanmıştır. Bu Kanun kapsamındaki bazı derneklerin piyasa ekonomisi çerçevesindeki faaliyetleri nedeniyle oluşan iktisadi işletmelerin vergilendirilmesi, bu muafiyet hükmü nedeniyle ihtilaf konusu olmaktadır. Ayrıca bu kurumların piyasada ticari faaliyette bulunmaları ve muafiyet hükmünün bu şekilde iktisadi işletmeleri de kapsayacak şekilde yorumlanması durumunda diğer kurumlar vergisi mükellefleri ile aralarında

rekabet eşitsizliği ortaya çıkmaktadır. Vergiden muaf tutulan kurumlara ilişkin yasal düzenlemelerin pek çoğunda bu duruma ilişkin açık belirleme bulunmaktadır. Örneğin 3388 sayılı Kanunda Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı kurumlar vergisinden muaf tutulurken iktisadi işletmelerinin bu muafiyetten yararlanamayacağı açıkça Kanunda belirtilmiştir. Bu bağlamda, 1606 sayılı Kanunda yapılan düzenleme ile anılan Kanun kapsamına giren bazı dernek ve kurumların iktisadi işletmelerinin muafiyet kapsamında olmadıkları hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

MADDE 18- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile 6183 sayılı Kanunun “Menkul malların haczi” başlıklı 77 nci maddesine bir fıkra eklenerek resmi sicile kayıtlı olan menkul malların ve hakların haczinin sicillerine işlenmek üzere sicilin tutulduğu daireye tebliğ edilmek suretiyle de yapılacağı hususunda Kanuna açıklayıcı hüküm konularak, mülkiyetin karinesi olan bu kayıtlara işlenen hacizlerin hukuken geçerli olduğu yönündeki Yargıtay içtihatları doğrultusunda düzenleme yapılmaktadır.

Ayrıca, yapılan düzenleme ile resmi sicile kayıtlı olan menkul mallar ve hakların haczi için tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirilerinin, bu kayıtların tutulduğu kurumlara elektronik ortamda tebliğ edilebilmesine ve bu bildirimlere verilecek cevapların da elektronik ortamda alınabilmesine imkan verilmektedir. Elektronik ortamın kullanılması sonucunda işlemlere sürat kazandırılarak iş gücünde, posta masraflarında ve kırtasiyede tasarruf sağlanacaktır.

Belirtilen amaçlarla önerilen düzenlemede, elektronik ortamda yapılacak tebligatlar ve bu tebligatlara verilecek cevapların da elektronik ortamda alınmasına ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde yapılan düzenleme ile kamu alacaklarının takibi için tahsil dairelerince gayrimenkullerin ve gemilerin kayıtlı oldukları sicillere işlenmek üzere tebliğ edilecek haciz bildirilerinin elektronik ortamda da tebliğ edilmesini ve cevapların elektronik ortamda alınmasını sağlamak ve elektronik ortamdaki tebligatlara ilişkin usul ve esasları belirlemek amacıyla Maliye Bakanlığına yetki vermek üzere 6183 sayılı Kanunun 88 inci maddesine cümle ilavesi öngörülmektedir. Yapılan bu düzenleme ile elektronik ortamın kullanılması sonucunda işlemlere sürat kazandırılarak iş gücünde, posta masraflarında ve kırtasiyede tasarruf sağlanması amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde, 6183 sayılı Kanunun tahsil imkânsızlığı nedeniyle terkinde ilişkin 106 ncı maddesinde 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamına giren amme alacakları ile diğer amme alacaklarının terkinde için farklı tutar belirlenmesi yönünde düzenleme yapılarak özellikle takip ve tahsilinde daha fazla mesai ve harcama yapılan idari para cezası gibi amme alacaklarının terkinde imkan sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde ise 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesine göre borcun olmadığına dair belgeyi arama zorunluluğu getirilen kurum ve kuruluşlara, ödeme ve işleme taraf olanlara ilişkin borç bilgileri verilmesinin, Kanunun 107 nci maddesinin uygulanması açısından sırrın ifşası sayılmayacağı yönünde düzenleme yapılarak işlemlere sürat kazandırılması amaçlanmaktadır. Ayrıca, madde kapsamında bilgi verilen kurum ve kuruluşlarda vazifeli bulunan kimselerin edindikleri bilgileri ifşa ettikleri takdirde 107 nci maddede yer alan hükme göre cezalandırılacağı yönünde düzenleme yapılmak suretiyle paylaşılan bilgilerin ifşa edilmesi halinde uygulanacak ceza belirlenmektedir.

MADDE 19- Madde ile; belirli bir süreyle çekin, üzerinde yazılı keşide tarihinden önce ödenmek için muhatap bankaya ibrazı geçersiz kabul edilerek ekonomik sıkıntılarla çeklerin zamanında ödenememesi sonucunda ticari hayatta karşılaşılan sorunlara ve mağduriyetlere çözüm üretilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 20- 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 711 inci maddesinin üçüncü fıkrasında düzenlenen “Keşideci çekin kendisinin veya üçüncü bir kimsenin elinden rızası olmaksızın çıkmış olduğu iddiasında ise muhatabı çeki ödemekten menedebilir.” şeklindeki hükmü Cenevre Birlik Anlaşmasının 32 ncı maddesinde yer almamaktadır. 6762 sayılı Kanunun 711 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan düzenleme, İsviçre Borçlar Kanunundan aynen aktarılmıştır. İsviçre hariç mehazlarda yer almayan, İsviçre öğretisinde de şüphe ile karşılanan, yorum güçlüklerine ve tartışmalara yol açan, amaç ve faydası pek belirlenemeyen bu hüküm, Türkiye’de yanlış anlamaların doğmasına neden olmuş ve çekin niteliğiyle bağdaştırılması mümkün olmayan bir uygulamanın yerleşmesine de sebebiyet vermiştir. Karışıklık yaratmaktan başka hiçbir yarar sağlamayan ve çekin değerini düşüren bu hükmün kaldırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 21- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile çifte vatandaşlık statüsü sağlanıncaya kadar, ikamet tezkeresi düzenlenen Ahıska Türkleri için, 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi uyarınca çalışma izni aranmaması esası getirilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile 3835 sayılı Kanun kapsamında olup 1/6/2008 tarihinden önce ikamet tezkeresi düzenlenenlerden; bu Kanunun yürürlüğünden itibaren üç ay içinde çifte vatandaşlık müracaatında bulunanların başvurularının kabul edilerek, milli güvenlik ve devletimizin dış politikası bakımından sakıncası görülme­yenlerin çifte vatandaşlık taleplerinin, talep tarihinden itibaren üç ay içinde sonuçlandırılacağı düzenlenmektedir. Ayrıca çifte vatandaşlık talebinde bulunan Ahıskalı soydaşlarımızın bu taleplerinin en kısa zamanda sonuçlandırılması ve bu süreçte çalışma izninin aranmaması suretiyle de çalışabilmelerinin kolaylaştırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 22- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda gerekli düzenleme yapılarak 5018 sayılı Kanun kapsamındaki kamu idarelerine verilmesi gereken her türlü beyanname, bildirge ve benzeri belgelerin Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından alınabilmesine imkan sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendiyle, Gelir İdaresi Başkanlığının işlemlerinden veya Başkanlık görev alanıyla ilgili işlemlerden (Örneğin: yönetmelik, genel tebliğ ve benzeri) dolayı, usul hukuku kuralları gereği idarî yargı mercileri nezdinde Bakanlık husumetiyle açılan davalarda, temsile ilişkin olarak uygulamada karşılaşılan zorlukların giderilmesi ve temsilin iyi bir şekilde sağlanmasını teminen, Bakanlığın da Başkanlık hukuk müşavirleri tarafından temsil edilmesinin sağlanması amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendiyle müstakar hale gelmiş yargı kararlarıyla, vergi dairesi başkanlıklarının yalnızca vergilendirme ile ilgili işlemlere karşı açılan davalarda taraf ehliyetinin varlığının kabul edilmesi, bunun dışında kalan diğer işlemleriyle ilgili olarak açılan davalar bakımından husumet ehliyetinin bulunduğu kabul edilmemesi nedeniyle, vergi dairesi başkanlıklarının personel atama, disiplin, terfi, sicil ve benzeri işlemlerinden dolayı idarî yargı mercilerinde görülmekte olan davalarda taraf olabilmesi için Kanunun lafzının daha açık hale getirilmesi amaçlanmakta; maddenin birinci fıkrasının (ç) bendiyle de Gelir İdaresi Başkanlığının denetim elemanları ile uzman personeline ilişkin hükümler yeniden düzenlenmektedir.

Diğer yandan, maddenin yürürlük tarihinden önce yeterliğe giren ancak başarılı olamadığı için mevzuat hükümlerine göre memur kadrosuna atanan vergi denetmen yardımcılarınca açılan davalar neticesinde, Maliye Bakanlığı Gelirler Genel Müdürlüğü Vergi Denetmenleri Görev, Yetki, Çalışma ve Atama Yönetmeliğinin ilgili maddesi iptal edilmiş ve bu durum hukuki boşluğa neden olmuştur. Düzenlenen madde ile 5345 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinde yapılan yeni düzenlemeye uyum sağlanması için bu durumda olan vergi denetmen yardımcılarının bir defaya mahsus yeterlik sınavına girme hakkı verilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 23- Ülkemizde yaşanan hızlı sanayileşme ve gelişme sürecinde zamanla mera vasıflı taşınmazların, şehirlerin yerleşim alanları içerisinde kalmasına ve mevzuatına uygun olarak yapılan ve onaylanan imar planlarıyla mera vasıflarını kaybederek hukuki durumlarının değişmesine rağmen, imar öncesi yapılan kadaströ çalışmaları sırasında mera olarak tespit edilen bu taşınmazların mülkiyeti konusunda hukuki ihtilaflar çıkmakta ve bu konuda Hazine ile gerçek ve tüzel kişiler arasındaki ihtilaflar yargıya intikal etmektedir.

Bu konudaki hukuki ihtilafların çözümü­lenmesi ve ilgililerin mağduriyetlerinin giderilmesi amacıyla madde ile, 1/1/2005 tarihinden önce kesinleşen imar planlarında küçük sanayi sitesi olarak ayrılan veya Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından onaylanan ve yatırım programına alınan OSB'lerin bulunduğu alanlardaki mera vasıflı taşınmazlar hakkında; ilgili kamu idarelerince daha önce yapılan kamulaştırma ve diğer işlemlerin, tezyidi bedel dahil kamulaştırma bedelleri ile diğer bedellerin (faiz ve benzeri) ödenmesi kaydıyla geçerli kabul edilmesi, bu işlemlere dayanılarak ilgili gerçek ve tüzel kişiler adına tapuda yapılan tescillerin korunması, mülkiyete yönelik Hazinece dava açılmaması ve açılmış davalardan ise vazgeçilmesi, açılan davalar sonucunda bu taşınmazların mera olarak sınırlandırılmasına ve özel sicile yazılmasına dair verilen ve kesinleşen mahkeme kararlarının uygulanmaması suretiyle, bu kararlar uyarınca söz konusu taşınmazların tapu kütüklerine konulan şerhlerinin terkin edileceği öngörülmektedir.

MADDE 24- 4706 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen maddeyle, 5520 sayılı Kanuna bu Kanunla eklenmesi öngörülen 32/A maddesi kapsamındaki yatırımlara Hazineye, özel bütçeli idarelere, il özel

idarelerine veya belediyelere ait arazi ya da arsaların üzerinde kırkdokuz yıl süreli bağımsız ve sürekli nitelikli irtifak hakkı tesis edilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır. 6831 sayılı Kanuna tabi alanlar dışında olup Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunması nedeniyle irtifak hakkı tesis edilemeyen taşınmazlar üzerinde ise aynı şartlarla kırkdokuz yıl süreli kullanma izni verilebilecektir. İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlar üzerindeki kamuya ait ve ihtiyaç dışı bina ve müstemilat ile üzerinde yine kamuya ait henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsalar da bu kapsamda değerlendirilecektir. İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlardan imar planı bulunmayanların planları ile uygulama projeleri, bedelsiz olarak iki yılı geçmemek üzere verilecek ön izin süresi içinde yapılacaktır.

İrtifak hakkı tahsis edilebilmesi için; talep edilen taşınmazın bulunduğu ilçenin mülki sınırları içindeki organize sanayi veya endüstri bölgelerinde bu yatırımlar için tahsis edilebilecek boş parsel bulunmaması, gerçekleştirilecek yatırımın toplam tutarının, talep edilen taşınmazların maliki idarelerce takdir edilecek rayiç değerinin üç katından az olmaması şartları aranacaktır. Yatırım projesinde öngörülen istihdam edilecek işçi sayısına, yatırım konusu işletmenin faaliyete geçtiği tarihten itibaren beş yıl süreyle uyulması gerekmektedir.

Yatırımcılar lehine tesis edilecek irtifak hakkı veya kullanma izinlerinde ilk yıl bedeli, yatırım konusu taşınmazın emlak vergi değerinin belli bir oranı şeklinde hesaplanacak olup bu kapsamda irtifak hakkı veya kullanma izni verilenlerden ayrıca hasılat payı alınmaması öngörülmektedir.

Madde kapsamında belirlenen şartlara uyulmadığının veya mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın tamamlanmadığının tespiti halinde, herhangi bir yargı kararı aranmaksızın irtifak hakkı veya kullanma izni iptal edilecektir. Bu durumda, taşınmaz üzerindeki tüm yapı ve tesisler sağlam ve işler durumda tazminat veya bedel ödenmeksizin taşınmaz maliki idareye intikal edecek olup bundan dolayı hak lehtarı veya üçüncü kişilerce herhangi bir hak ve talepte bulunulamayacaktır. Ancak, öngörülen sürede yatırımın en az yüzde ellisinin gerçekleştirilmesine rağmen yatırımın tamamlanmaması veya öngörülen istihdam sayısına yüzde onu aşan oranda uyulmaması halinde ise irtifak hakkı veya kullanma izni bedelleri için sağlanan indirimler iptal edilecek ve iptal tarihinden itibaren ayrıca hasılat payı alınacaktır.

İrtifak hakkı veya kullanma izni süresinin sonunda makine, teçhizat ve demirbaşlar hariç diğer yapı ve tesisler taşınmaz maliki idareye intikal etmesi ve yatırımcının talep etmesi halinde ise genel hükümlere göre doğrudan irtifak hakkı tesis edilmesi veya kullanma izni verilmesi öngörülmektedir.

En az ellimilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az yüz kişi istihdam sağlayacak yatırım yapanlara, Hazineye ait taşınmazlar, 492 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilecektir. Ancak, bu yerlerin amacı dışında kullanılmayacağına dair tapu kütüğüne şerh konulacaktır.

Maddede öngörülen düzenlemeye paralel olarak 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin son fıkrasında aynı hususu düzenleyen hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır.

Ayrıca, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme ve irtifak hakkı ve kullanma izni bedelini Bakanlar Kurulunca belirlenecek bölgeler itibarıyla farklılaştırma ve sifra kadar indirme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddeyle ayrıca, 4706 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde düzenlenen, sit alanlarında kalan özel mülkiyet konusu taşınmazlar için belge düzenlenmesi uygulamasının kaldırılması amaçlanmaktadır. Zira sit alanı ilan edilen ve onanlı koruma amaçlı imar planında kesin inşaat yasağı getirilen alanlarındaki arsa ve arazi maliklerinin tamamının belge talebinde bulunmaması veya talepte bulunulsa dahi düzenlenen belgelerin Hazine taşınmazlarının ihalelerinde kısmen kullanılması nedenlerinden ötürü bu arsa ve araziler, kullanılabilir bütünlükte kamunun mülkiyetine geçirilememekte ve müstakil olarak tasarruf edilememektedir.

Kanuna eklenen geçici maddeyle, sit alanı ilan edilmesi nedeniyle kesin inşaat yasağı getirilen alanlarda kalan taşınmazlar için daha önce düzenlenmiş olan belgelerin kullanılabilmesini teminen geçiş süreci öngörülmüş ve böylelikle belge sahiplerinin mağdur olmaması amaçlanmıştır.

MADDE 25- Maddeyle 5084 sayılı Kanun kapsamındaki gelir vergisi stopajı teşviki, sigorta primi işveren hissesi teşviki ile enerji desteğinden 1/4/2005 tarihinden önce yararlanmaya başlayan ve

teşviklerden yararlanma süresi 31/12/2008 tarihinde sona eren işyerleri için bu teşviklerden yararlanma süresi 31/12/2009 tarihine kadar uzatılmaktadır. Yine, Kanunun yürürlükten kaldırılan hükümlerine ilişkin olarak başlanmış olup henüz tamamlanmamış işlemlere ilişkin geçiş düzenlemelerine maddede yer verilmiştir.

MADDE 26- Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü, geçmiş yıllarda yapmış olduğu ürün alımlarından dolayı finansman açığı yaşamaktadır. Ofisin finansman açığının, Hazineden olan görev zararı alacaklarına ve ödenmemiş sermayesine mahsuben 4749 sayılı Kanun kapsamında Özel Tertip Devlet İç Borçlanma Senedi ihraç edilmesi imkanı getirilmek suretiyle karşılanması öngörülmektedir.

MADDE 27- Yapılan bu değişiklikle Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonunun gelir kalemleri arasında sayılan trafik para cezası hasılat payının Fon gelir kalemi içerisindeki devamlılığı sağlanmakta olup bu gelir, fakirlik ve muhtaçlığın azaltılması yönündeki çalışmalara önemli ölçüde katkıda bulunacaktır.

MADDE 28- Madde ile; Başbakanlıkta Ekonomi Koordinasyon Kurulu ile ana hizmet birimi olarak Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğü kurulmakta ve bu çerçevede, 3056 sayılı Kanunda gerekli değişiklikler yapılmaktadır.

MADDE 29- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile baro keseneğinin zamanında ödenmesini sağlamak ve gecikmeleri önlemek için öngörülen gecikme zammı cezası oranının değişen ekonomik şartlara ve hakkaniyete uygun olarak düzenlenmesi amaçlanmıştır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile de kesenekleri zamanında yatırmadığı gerekçesiyle baro levha ve sicilinden silinmiş veya bu duruma gelmiş olan avukatların birikmiş borçlarını ödemelerinde kolaylık sağlanarak mesleğe devamlarına olanak tanınması amaçlanmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- Maddede yapılan düzenleme ile, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinde bu Kanunla getirilen istisna düzenlemesine paralel olarak menkul kıymet yatırım fonlarının bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar sermaye piyasasında yaptıkları işlemlere ilişkin banka ve sigorta muameleleri vergisi ile buna bağlı cezaların tahsilinden vazgeçilmektedir.

GEÇİCİ MADDE 2- Hurda haline gelen ve çalışma imkanı bulunmayan eski model motorlu kara taşıtlarının hurdaya çıkartılabilmesi ancak ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına hurdaya ayrılacak taşıt kayıt ve tescilli olan mükelleflerin, bu taşıtlar ile ilgili olarak ödenmemiş motorlu taşıtlar vergisi bulunmamasına bağlıdır. Özellikle hurda durumunda bulunan kamyon ve kamyonet sahibi mükellefler bu taşıtlarını çalıştırmadıkları için motorlu taşıtlar vergisini ödeyememekte, kullanamadıkları taşıtlarını hurdaya ayırmak istediklerinde ise motorlu taşıtlar vergisi borçları bulunduğu için, taşıtlarını hurdaya ayıramamaktadırlar.

Ekonomik ömrünü tamamlayan ve karayollarına ve trafik düzenine zarar verir hale gelen söz konusu taşıtların tasfiyesi amacıyla 29/6/2006 tarihli ve 5535 sayılı Bazı Kamu Alacaklarının Tahsil ve Terkinine İlişkin Kanunun 4 üncü maddesiyle düzenleme yapılmış ve taşıtlarını 31/12/2006 tarihine kadar il özel idarelerine teslim ederek hurdaya ayırma işlemlerini tamamlayan mükelleflerin motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezaları silinmiştir. Bu tarihten sonra Maliye ve İçişleri Bakanlıkları ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarına yapılan başvurularda taşıt sahipleri; anılan Kanundan haberdar olmadıkları, taşıtlarının motorlu taşıt vasfını kaybettiği veya uzun süredir taşıtlarının mevcut olmadığı gerekçeleriyle Kanundan yararlanamadıklarını bildirerek bu konuda yeni bir düzenleme yapılması talebinde bulunmuşlardır.

Yapılan düzenleme ile hurda haline gelen ve çalışma imkanı bulunmayan belli model yılının üzerindeki motorlu kara taşıtlarının hurdaya çıkarılması halinde, bu taşıtlarla ilgili olarak tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve 31/12/2008 tarihine kadar kesilen idari para cezalarının terkin edilmesi imkanı sağlanarak eski ve kullanılamaz durumda bulunan taşıtların trafikten çekilmesi teşvik edilmektedir. Bu düzenleme çerçevesinde sahipleri tarafından hurdaya çıkarılmak istendiği halde motorlu taşıtlar vergisi borcu nedeniyle hurdaya çıkarılamayan ve çevreyi kirleten eski ve kullanılamaz durumda bulunan taşıtların trafikten çekilmesi teşvik edilerek çevrenin korunması ve taşıt parkının yenilenmesi temin edilmekte, böylece sosyal ve ekonomik amaçların birlikte gerçekleştirilmesi sağlanmaktadır. Maddenin ilk üç fıkrası, ilgili trafik siciline adlarına kayıt ve tescilli bulunan motorlu kara taşıtlarını; maddenin yürürlüğe girdiği

tarihten itibaren 30/6/2010 tarihine kadar Karayolları Trafik Yönetmeliği uyarınca ilgili trafik tescil kuruluşları tarafından hurdaya çıkartılmak ve kayıt ve tescilleri silinmek kaydıyla, bedelsiz olarak il özel idarelerine veya belli bir bedel karşılığında Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Hurda İşletmesi Müdürlüklerine teslim eden gerçek ve tüzel kişilere ilişkin düzenlemeleri kapsamaktadır. Ayrıca, noter satış senediyle veya vergi dairesi müdürlükleri, icra müdürlükleri, milli emlak müdürlükleri gibi kamu kurum ve kuruluşlarından iktisap edilen ancak ilgili trafik tescil kuruluşunda alıcı adına kayıt ve tescil edilmemiş olan taşıtların, düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2009 tarihine kadar kayıt ve tescil işlemlerinin tamamlanması halinde, taşıtlarını adlarına kayıt ve tescil ettiren gerçek ve tüzel kişilerin de bu madde hükmünden yararlanmaları sağlanmaktadır. Yapılan düzenleme ile bir taraftan eski ve kullanılamaz durumda olan taşıtların trafikten çekilmesi sağlanmakta, diğer taraftan bu taşıtların il özel idarelerine teslimi ile hurda taşıtların ekonomiye geri dönüşümü temin edilmektedir. İl özel idarelerinin bu kapsamda kendilerine teslim edilen taşıtların satışlarından elde ettikleri kazançları ile bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemlerin ve düzenlenen kağıtların her türlü vergi, resim ve harçtan müstesna tutulması öngörülmektedir.

Öte yandan, çeşitli nedenlerle motorlu taşıt olma vasfını yitiren veya mevcut bulunmayan, belli model yılının üzerindeki motorlu kara taşıtlarının ilgili trafik tescil kaydının devam etmesi nedeniyle bu taşıt sahipleri adına motorlu taşıtlar vergisi tahakkuk etmeye devam etmekte, ancak bu tahakkuklara ilişkin ödemeler yapılmamaktadır. Maddenin dördüncü fıkrasıyla, ilgili trafik tescil kuruluşu nezdinde adlarına motorlu taşıt kayıtlı olanlar tarafından yazılı bildirimde bulunulması halinde; Maliye ve İçişleri Bakanlıkları tarafından belirlenen esaslar çerçevesinde mevcut olmadığı veya motorlu taşıt olma vasfını kaybettiği kabul edilen veya bu durumları kanaat verici belgelerle tevsik edilen taşıtlar için tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergilerinin 1/4'ünün 31/12/2009 tarihine kadar ödenmesi şartıyla, kalan vergi aslı, gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tamamının tahsilinden vazgeçilmekte ve ödemeyi müteakip trafik tescil kayıtları silinmektedir. Bu taşıtların trafik tescil kaydının silinmesi nedeniyle mükellefler adına sonraki dönemler için motorlu taşıtlar vergisi tahakkuk etmesinin önüne de geçilmiş bulunmaktadır. Bu fıkra hükmünden yurt dışına çıkmış ancak çalınma, kaza ve yanma gibi sebeplerle tekrar yurda getirilemeyen taşıtlar için de yararlanılabilecektir.

Ayrıca, dördüncü fıkra kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların daha sonra bulunması veya varlığının tespiti halinde yapılacak düzeltme işlemleri ile daha önce terkin edilen amme alacaklarının nasıl takip edileceği açıklanmıştır.

Karayolları Trafik Yönetmeliğinde 5/7/2003 tarihinde yapılan düzenleme neticesinde; çalınan taşıtların sahibi adına olan tescil kayıtları taşıtın çalındığı tarih itibarıyla silinirken, tescil kaydının silinmesine bağlı olarak taşıt sahiplerinin motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyetleri de terkin edilmektedir. Ancak, 5/7/2003 tarihinden önce çalınmış ve halen bulunmayan taşıtlar için geçmiş dönemlere ilişkin olarak tahakkuk etmiş ancak tahsil edilmemiş motorlu taşıtlar vergisi tutarları bulunmaktadır. Maddede yapılan düzenlemeyle, 5/7/2003 tarihinden önce çalınan motorlu taşıtlara ilişkin, çalınma tarihinden bulunma tarihine kadar, henüz bulunmadıysa 5/7/2003 tarihine kadar olan vergilendirme dönemlerine ait olup bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilmektedir.

2918 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin (d) bendinin 4262 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle değiştirilmesi neticesinde motorlu taşıtların satış ve devrinin noterler aracılığıyla yapılması zorunluluğu getirilmiş ve alıcıların motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyetinin de noter satış tarihi itibarıyla başlayacağı hükme bağlanmıştır. Ancak bu değişiklikten önce noterler aracılığıyla satılmış olan ve alıcı tarafından trafik tescil kaydı üzerine alınmamış olan taşıtlara ilişkin motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti satıcılar üzerinde kalmıştır. Söz konusu taşıtların tescil kaydının ve motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyetinin alıcılar adına tesisi amacıyla gerek Emniyet Genel Müdürlüğü gerekse Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından idari düzenlemeler yapılırsa da 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 126 ncı maddesindeki düzeltme zamanaşımı müessesesi sebebiyle, zamanaşımı süresinden önce satıcılar adına tahakkuk etmiş olan motorlu taşıtlar vergilerinin düzeltilmesi mümkün olmamıştır.

Yapılan düzenleme ile, satıcılar adına tahakkuk etmiş olan ancak düzeltme zamanaşımı nedeniyle düzeltilemeyen motorlu taşıtlar vergilerinin silinmesine imkan tanınmaktadır.

Ayrıca idareyi yanıltıcı beyanda bulunarak madde hükmü gereğince adına olan tescil kaydını ve motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyetini terkin ettiren mükellefler ile madde kapsamında teslim alınan

taşıtların taşıt vasfını kaybettirecek şekilde kullanılamaz hale getirmeyenler ve kullanılmaz hale getirilmesine ilişkin gerekli tedbirleri almayanlar hakkında uygulanacak adli ceza öngörülmektedir.

Madde ile motorlu kara taşıtlarını hurdaya ayıran gerçek ve tüzel kişilerin tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezalarının terkin edilmesinin yanında, hurdaya çıkartılan taşıt üzerinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş olan hacizler de kaldırılmaktadır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce veya bu maddeye göre hurdaya ayrılma süresi içinde tahsil edilmiş olan ve bu madde kapsamında tescil kayıtları silinen motorlu taşıtlara ait daha önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmeyecektir.

GEÇİCİ MADDE 3- 4760 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1/8/2002 tarihi ile Kanuna ekli (II) sayılı listedeki mallardan 87.03 ve 87.04 tarife pozisyonunda yer alanların vergi oranlarında değişiklik yapan 5398 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin yürürlüğe girdiği 21/7/2005 tarihleri arasında, 87.04 G.T.İ.P. numarasında ÖTV beyan edilen araçlardan bu tarihler arasındaki dönem için 87.03 G.T.İ.P. numarasında ÖTV beyan edilmesi gerekenlerle ilgili olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlerde yapılan özel tüketim vergisi tarhiyatları ile buna bağlı cezaların tahsilinden vazgeçilmektedir.

MADDE 30- Yürürlük maddesidir.

MADDE 31-Yürütme maddesidir.